Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

LK

MŪSŲ PASTOGĖ

Eina nuo 1949 Australian Lithuanian Weekly Post Print Approved PP 255003/01774 Kaina – Price $1.10 2001.06.25 Nr. 25 (2737)

MESSAGE: 60TH ANNIVERSARY OF THE MASS DEPORTATION OF BALTIC PEOPLE IN JUNE, 1941

It gives me great pleasure to provide this message of support to members of the Baltic community on this anniversary of the first mass deportation of the Baltic people in 1941.

The peoples of the Baltic States and the Baltic communities in Australia today join in commemorating the 60th anniversary of the beginning of Stalin's deportation of tens of thousands of men, women and children from Estonia, Latvia and Lithuania. The Baltic States suffered enormously under both Stalin and Hitler. The Australian government sympathises deeply with the victims and the families of all those who suffered during the terrible events that took place at that time.

In Australia, it is said that all men and women, and by extension all nations, are entitled to a 'fair go'. For Australians, those two short words carry within them the universal right to freedom, for the peaceful pursuit of prosperity and for the attainment of self-reliance and self-respect. The government is committed to these values and also to working to create a world in which deplorable events such as those experienced in 1941 can never again take place.

We are fortunate as Australians to have benefited from the positive contribution that the Baltic community has made in promoting tolerance in our multicultural society. The deeply distressing events over the past decade in Europe, Africa and the Middle East remind us of how fortunate we all are as Australians to live with the benefits of one of the most tolerant and harmonious societies in the world.

I congratulate the organisers of this commemorative event and send my best wishes to all members of the Baltic community within Australia.

(John Howard)

Baltų trėmimų minėjimas Sydnėjuje

Gedulo Dienos minėjime Sydnėjaus Latvių namuose. Prie Lietuvos vėliavos (iš kairės): Lėta Kramilienė, Mantas Zėgeris ir Danutė Ankienė. Antano Kramiliaus nuotr.

Birželio 17 d. Latvių salėje Strathfield'e įvyko NSW Jungtinio Baltų Komiteto suruoštas trėmimų minėjimas. Gausiai pripildytoje salėje, dalyvaujant parlamento nariams ir kviestiniams svečiams, prisiminti prieš 60 metų įvykę pirmieji baltų masiniai trėmimai bei vėlesnių trėmimų aukos.

Šiurpius baltų tragedijos bruožus apžvelgė Jungtinio Baltų Komiteto pirmininkė Tiiu Kroll-Simmul. Sydney latvių liuteronų pastorius sukalbėjo invokaciją. Ilgesnę kalbą pasakė Imigracijos ir Daugiakultūrinių reikalų ministras Philip Ruddock MP, nesuskaitomų baltų protesto eisenų ir minėjimų dalyvis, kartu perdavęs ir MP John Howard kreipimąsi į baltus, minint trėmimų aukas.

Pagrindinė minėjimo kalbėtoja, Estijos garbės generalinė konsulė dr. Malle Tohver, ypač jautriai pristatė tris Baltijos valstybes ištikusią tragediją, iliustruodama ją savo šeimos ir artimųjų likimo pavyzdžiais.

Koncertinėje minėjimo dalyje gražiai pasirodė estų, latvių ir lietuvių chorai bei instrumentalistai. Lietuvius atstovavo choras "Daina", vadovaujamas Justino Ankaus, išpildydamas J. Gudavičiaus "Kur giria žaliuoja", V. Šimkaus "Aš užmiršau" ir Č. Sasnausko "Kur bėga Šešupė".

Trims žvakutėms liepsnojant, nuskambėjo visų giedami Estijos, Latvijos ir Lietuvos himnai. V.P.

Lietuvos įvykių apžvalga

Nepriklausomybės aikštėje plevėsuoja valstybinė vėliava

Minint tragiško 1941 metų birželio dienas Vilniuje Nepriklausomybės aikštėje iškil-mingai pakelta valstybinė vėliava su gedulo juostomis. Iškilmingoje ceremonijoje dalyvavo Prezidentas Valdas Adamkus, Seimo Pirmininkas Artūras Paulauskas, Ministras Pirmininkas Rolandas Paksas, Vyriausybės ir Seimo nariai, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatai - Nepriklausomybės Akto signatarai, politiniai kaliniai ir tremtiniai, partizanai, kiti svečiai.

Saulėtą ketvirtadienio vidurdienį Nepriklausomybės aikštėje susirinkę vilniečiai ir sostinės svečiai stebėjo garbės sargybos kuopos pasirodymą, valstybės vėliavos pakėlimo ceremoniją.

Seimas paminėjo tragiškąjį 1941 metų birželį

Tragiško 1941 metų birželio dienos paminėtos Lietuvos Seime. "Mes tiriame praeitį ir mes pajėgūs teisingai ją įvertinti be keršto nuotaikų, bet su užuojauta bei moraline ir socialine kompensacija už patirtas tremtinių skriaudas", - sakė iškilmin-game minėjime Seimo Pirmininkas Artūras Paulauskas. Pasak jo, didžiųjų tremčių pradžios 60-ųjų metinių sukaktis suteikia progą ir teisę įvertinti mūsų patyrimą regioninio ir pasaulinio saugumo kontekste, pabrėžti savo demokratinės raidos -laimėjimus, atsakyti į klausimą - ar Lietuvos gyventojai savo valstybėje jau yra saugūs?

Seimo vadovo teigimu, tik atvira, aktyvių, veiklių ir savarankiškų žmonių visuomenė bus laisva ir saugi.

Vilniaus universiteto Teisės fakulteto profesorius Stasys Vansevičius savo kalboje pažymėjo, kad visi, kurie vienaip ar kitaip prisidėjo prie lietuvių tautos genocido vykdymo, turi būti atitinkamai pagal jų kaltės laipsnį nubausti. Jo nuomone, genocido -nusikaltimų tyrimas labai aktualus, kadangi Lietuva turi realią galimybę nubausti jų vykdytojus. Iškilmingame minėjime taip pat kalbėjo Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro departamento direktorius Arvydas Anušauskas, kunigas Julius Sasnauskas, Lapteviečių brolijos-valdybos narys Jonas Puodžius.

Iškilmingame parlamento posėdyje, skirtame Gedulo ir vilties bei Okupacijos ir genocido dienoms paminėti, dalyvavo Ministras Pirmininkas Rolandas Paksas, Vyriausybės nariai, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatai - Nepriklau-somybės Akto signatarai, kadenciją baigęs Prezidentas Algirdas Brazauskas, -diplomatinių misijų atstovai, Seimui atskaitingų institucijų vadovai, pasipriešinimo dalyvių ir tremtinių, politinių kalinių visuomeninių-organizacijų vadovai, politiniai kaliniai ir tremtiniai, partizanai, kiti svečiai.

Minėjime trėmimų aukos buvo pagerbtos tylos minute.

Gedulo ir vilties dieną - tauresnės Lietuvos ilgesys

Kančių patirtis, atvedusi mus į laisvę, šiandien turi vesti į tauresnę ir žmogiškesnę Lietuvą, pareiškė Prezidentas Valdas - Adamkus Gedulo ir vilties dienos minėjime Vilniuje, Lukiškių aikštėje.

Jau yra susiklosčiusi tradicija, čia, prie tremtinių ir politinių kalinių rankomis sukrauto paminklo-aukuro, kasmet, birželio 14-ąją, prisiminti tragiškus 1941-ųjų birželio 14 dienos įvykius, kai pirmieji gyvuliniai vagonai su niekuo nekaltais žmonėmis pajudėjo Sibiro kryptimi. Čia visada dainuojamos Sibiro platybėse sudėtos Tėvynės ilgesio dainos, giedamos giesmės- nebesugrįžusių kankinių garbei.

Esame čia, kalbėjo Prezidentas, kad dar kartą prisimintume tai, ką patyrėme prieš šešiasdešimt metų. Daugeliui mūsų - tai skaudi asmeninė patirtis. Ji primena tremtyje ar miškuose žuvusius artimuosius, sužlugdytus likimus, iškentėtus pažeminimus, ilgai tryptą žmonių orumą.

Toji kančių patirtis ne tik gniuždė, bet ir brandino. Nesulinkome svetimųjų prievartos metais, neturime teisės sulinkti šiandien, sakė V.Adamkus. Tai, ką apgynėme, apgynėme ne tik savo vaikams. Apgynėme galimybę dabartinėms lietuvių kartoms atrasti ir branginti tokias vertybes, kaip aukojimasis kitam žmogui, tautai, Tėvynei.

Prezidentas savo kalboje pakartojo Algirdo Juliaus Greimo žodžius apie tai, kad lietuviškoji laisvės kova įgyja prasmės tik tada, kai lietuvis negali jos atskirti nuo kalvarijos, kurią visa žmonija eina į laisvę.

Esame šiandien čia, pabrėžė V.Adakmus, kad dar kartą pasakytume: taip, su didžiulėmis aukomis ir kančiomis mūsų tauta perėjo šią kalvariją. Perėjo tam, kad šiandieninis pasaulis būtų teisingesnis ir žmogiškesnis. Telydi mūsų pagarba visus, iš šio kelio negrįžusius. Telydi pasitikėjimas savo ir Lietuvos jėgomis visus, laisvės keliu šiandien einančius, linkėjo Prezidentas.

Minėjime prie tremtinių aukuro kalbėjęs Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrijos pirmininkas, Seimo narys Antanas Stasiškis pakvietė visus būti Lietuvos aktyvu, tikėti Tėvynės ateitimi.

Gedulo ir vilties dienos minėjimas birželio 14 dieną surengtas ir prie Naujosios Vilnios geležinkelio stoties memorialo.

Iš ryto Vilniaus arkikatedroje - bazilikoje buvo aukojamos Šventos mišios. Vakare tragiškųjų birželio įvykių 60-mečio minėjimas koncertas įvyko Vilniaus kongresų rūmuose.

"Mokslo darbuotojai - politiniai kaliniai ir tremtiniai"

Paroda tokiu pavadinimu birželio 14d. atidaryta Vilniuje, Mokslų akademijos bibliotekoje.

Parodoje eksponuojamos nuotraukos iš tremtinių gyvenimo, tremties bylos, kiti dokumentai, taip pat mokslininkų tremtinių knygos, straipsniai apie Lietuvos gyventojų genocidą. Tarp kitų parodai pateikta ir profesoriaus Juozo Tonkūno bylos kopija. Įžymaus mokslininko agronomo, buvusio prieškario laikų Žemės ūkio akademijos rektoriaus, švietimo ministro, profesoriaus J.Tonkūno tremties

Nukelta į 2 psl.

Trumpai iš visur

Vytautas Patašlus

◆ Filipinų karinėms pajėgoms, kovojančioms su Abu Sayyaf sukilėliais Basilan saloje, pasisekė išlaisvinti keletą sukilėlių pagrobtų įkaitų. Birželio 12 d. sukilėliai paskelbė, kad nukirtę galvą vienam iš jų pagrobtų amerikiečių. Filipinų prezidentė Gloria Arroyo iš sukilėlių atsiimtą Lamitan miestą.

◆ Birželio 12 d. JAV prezidentas George W. Bush atskrido į Ispaniją, ten susitikdamas su karaliumi Juan Carlos ir min. pirmininku Jose Aznar. Sekančią dieną jis tarėsi su NATO vadovybe Briuselyje, gi birželio 14 d. susitiko su Europos Sąjungos vadovais Goteborg, Švedijoje. Ten jis bandė išaiškinti JAV atsimetimą nuo Kyoto sutarties, varžančios žemės klimatą keičiančių energijos išteklių vartojimą.

◆ Birželio 15 d. JAV prezidentas G. Buch lankėsi Lenkijoje. Ten jis užtikrino savo klausytojus, kad NATO plėsis toliau į rytus ir kad ateityje nebebus "Miuncheno ir Jaltos sutarčių". Birželio 16 d. Gerge Buch Alpių pilaitėje netoli Slovėnijos sostinės Liublianos susitiko su Rusijos prezidentu Vladimir Putin. Po susitarimų vykusioje spaudos konferencijoje abu prezidentai nepagailėjo vienas kitam komplimentų, tačiau jie nesusitarė dėl NATO plėtros ir dėl JAV siūlomos priešraketinės gynybos projekto.

◆ Į Europos Sąjungos viršūnių konferenciją Goteborg, Švedijoje, be pasitarimų dalyvių suplaukė įvairiausių pažiūrų demonstrantai. Jau birželio 12 d. švedų policija suėmė penkis danus su jų improvizuotu raketsvaidžiu. Birželio 14 d. prasidėjo susidūrimai su ekstremistais protestuotojais, suimta virš 240 asmenų. Birželio 15 d. protestai išvirto riaušėmis. Policininkai buvo nutempiami nuo arklių, ar numušami akmenimis. Minia daužė bankus, puolė tarptautines bendroves, krautuves. Vėliavose matėsi Lenino ir Marko portretai, plakatai reikalavo "sutriuškinti globalinį kapitalizmą".

◆ Birželio 16 d. Goteborg policininkai sakėsi buvę priversti gintis, panaudodami šaunamuosius ginklus. Peršauti trys žmonės, virš 40 žmonių, įskaitant policininkus, paguldyti ligoninėse. Švedijoje riaušių nebuvo per paskutinius 10 metų.

◆ Kinija, Rusija, Kazachstanas, Kirgizija, Tadžikija ir Uzbekija sudarė savitarpinės pagalbos organizaciją, birželio 15 d. Šanchajuje pasirašydamos konvenciją, nukreiptą prieš terorizmą, separatizmą ir ekstremizmą. "Šanchajaus organizacija" tikisi pritraukti daugiau narių. Ji nukreipta tiek prieš augantį musulmonų ekstremizmą, tiek prieš JAV ir jos sąjungininkes.

◆ Inžinieriai baigė Pizos pakrypusio bokšto stabilizacijos darbus ir birželio 16 d. grąžino šį varpinės bokštą miesto savivaldybei. Bokštą uždarant turizmui 1990 m. jis buvo iškrypęs viršūnėje 435 cm, dabar jo iškrypimas tesiekia 410 cm. Manoma, kad turistai vėl galės jame lankytis po kokių 5 mėnesių.

◆ Iš tremties Ispanijoje į Bulgariją sugrįžusio karaliaus Simeono II šalininkai įtikinančiai laimėjo parlamento rinkimus birželio 17 d. Nors pats karalius nekandidatavo į parlamento narius, bet svarstoma galimybė jį paskirti Bulgarijos ministru pirmininku, kaip rinkimus laimėjusios partijos lyderį.

◆ Musulmonų šiitų didysis ajatola paskelbė religinį įstatymą, draudžiantį rūkymą (pypkių, cigarų, cigarečių). Įstatymas privalomas Libano ir Sirijos musulmonams šiitams, nors ir pačiam ajatolai Mohammed Hussein Fadlallah nėra aišku, ar jis bus vykdomas. ❑

REDAKTORĖS SKILTIS

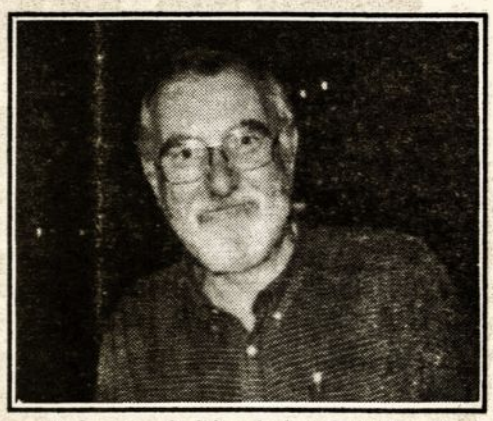

Totorių liaudies patarlė sako: "Nebijok svečio sėdinčio, bijok svečio stovinčio". Rašydama šias eilutes jaučiuosi truputi kaip tas svečias, kur pakilo nuo stalo, pasakė - išeinu, bet užtruko priemenėje. Je, aš vis dar čia, gyva, prefrazuojant Bernardą Brazdžionį.

Šią dabar jau tikrai paskutinę Redaktorės skiltį parašyti paskatino kelios aplinkybės.

Pirmiausia, tai daug žmonių telefonu ir susitikę klausia, ar aš išvažiuoju visam laikui (ne visų klausime galėjai jausti sunkiai slepiamą džiaugsmą). Taigi, atsakau: ne, ne visam laikui. Nelinksmų šeimos aplinkybių valia išvykstu į Čikagą, o paskui į Lietuvą. Kiek ir kur būsiu, priklausys nuo to, kaip tos aplinkybės vystysis.

Antra priežastis, dėl kurios ilgesniam laikui atsisveikindama rašau šias eilutes yra ta, kad susikaupė šiokių tokių smulkmenų dėl laikraščio reikalų, kuriuos verta viešai paminėti.

Štai šmaikštusis Vytautas V. jau antrą kartą randa reikalo, jėgų ir laiko atgabenti į redakciją laiškelius su nurodytomis mūsų klaidomis, kurias rado *MP*. Ir mielajam Vytautui ir visiems kitiems, galiu tikrai pažadėti, kad klaidų bus kiekviename numeryje, nepriklausomai nuo to, kas laikraštį redaguos ir kiek korektorių (dabar jų skaičius lygus nuliui) klaidas gaudys. Dar būdama žurnalistikos studente įsidėmėjau posakį: "Kol laikraščiai eis, tol bus klaidų". Žinoma, niekas nesistengia, kad jų būtų kuo daugiau.

Mūsų prietelius Vytautas lyg ir prikišo, kad *MP* Nr. 23 Redakcijos skiltyje kviečiau tikėti "Mūsų pastoge", o štai klaidos... Gal būt mano kvietimas buvo kiek per daug pakilus. Kai sakau: Tikėkite "Mūsų pastoge", turiu omenyje ne kiekvienu joje išspausdintu žodžiu (juk daug medžiagos persispausdiname ir iš agentūrų bei kitų leidinių), o tikėti, kad "Mūsų pastogė" reikalinga (visų mūsų "pastogė"), kad ji eis, kad gerės, kad visi prie jos prisidės.

Iš tiesų, paskaičius skaitytojų laiškus (juos labai labai vertiname; aš įsitikinusi, kad be jų laikraštis būtų "prėskas"), gali susidaryti įspūdis, kad mus vien peikia. Bet taip nėra, susilaukiame nemažai ir gerų žodžių, tik kažkodėl jie "negula" ant popieriaus. Bet taip yra visur. Pažvelkite į tokį SMH - skaitytojų laiškuose vien skundai ir pasipiktinimai. Svarbiausia tas, kad žmogus neliko abejingas: jeigu rašo (man nesvarbu gerai apie mane ar blogai), reiškia, kad jis laikraštį skaito, o jeigu dar randa noro, jėgų ir laiko surašyti savo mintis - tai tik ačiū ir tiek.

Vienas iš maloniausių komplimentų, kurių susilaukiau kaipo redaktorė, buvo mintis, kad laikraštis pasikeitė, tapo tartum šeimyniškas. Svajoju, kad jis ir toliau vystysis ta linkme.

Tikiuosi, kad prie to prisidės ir nuotraukoje matomas mūsų redkolegijos narys Vytenis Šliogeris. Jis P(kitiems "išsilaksčius") talkins Ditai Svaldenytei rengiant tolesnius *MP* numerius. Vytenis ir Dita jau yra kartu dirbę SBS radijuje rengdami lietuviškas valandėles. Pasak Vytenio, jis tikras, kad ir vieningas darbas bendruomenės laikraštyje bus toks pat malonus ir sėkmingas.

Na, o aš jau tikrai tariu Sudie. Visiems brangiems skaitytojams linkiu daug laimės ir geros sveikatos. Ir labai prašau, būkite šiek tiek atlaidesni "Mūsų pastogei". Ačiū.

R.B.

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

byloje įrašyta: "Už paramą tarptautinei buržuazijai, dalyva-vimą kontrrevoliucinėje grupėje ir anti-tarybinę agitaciją įkalinti 25-erių metų laikotarpiui nuo 9-osios liepos 1941 m.".

Tikslių duomenų apie visus persekiotus ir represuotus mokslininkus nėra - šios temos iki šiol dar niekas netyrinėjo. Tad didžiosios tremties pradžios 60-mečiui skirta paroda apsiriboja valstybiniuose mokslo institutuose - buvusioje Lietuvos mokslų akademijos sistemoje dirbusiais žmonėmis.

Susitiko Lietuvos ir Latvijos Prezidentai

Prezidentas Valdas Adamkus penktadienį priėmė su darbo vizitu į Lietuvą atvykusią ir tarptautinėje konferencijoje "Moterų ir vyrų galimybės demokratinėje visuomenėje" dalyvavusią Latvijos Respublikos Prezidentę Vairą Vykę-Freibergą (Vaira Vike-Freiberga). Pokalbyje daugiausia dėmesio buvo skirta NATO ir Europos Sąjungos plėtros klausimams. Abiejų valstybių vadovai pasikeitė nuomonėmis apie Europos Sąjungos ir šalių kandidačių vyriausybių vadovų susitikimą Geteborge ir Nicos sutarties ratifikavimo procesus, Lietuvos ir Latvijos integracijos į ES derybų eigą.

Taip pat pasikeista nuomonėmis apie Jungtinių Amerikos Valstijų Prezidento Džordžo Bušo (George Bush) vizitą Europoje. Lietuvos ir Latvijos vadovai pažymėjo, jog euroatlantinės integracijos kontekste itin svarbus dialogas su Rusija.

V. Vykė-Freiberga perdavė V. Adamkui oficialų kvietimą dalyvauti Rygos 800-ųjų metinių minėjimo renginiuose.

Vokietijos Bundestago viceprezidentė pataria stiprinti santykius su Rusija

Vokietija remia Lietuvos siekį tapti Europos Sąjungos ir NATO nare, pareiškė Lietuvoje viešėjusi Vokietijos Federacinės Respublikos Bundestago viceprezidentė Anke Fuchs.

Ji sakė, kad stengsis, kad Lietuva taptų ES nare. Viešnia Ji taip pat sakė, kad pirmiausia reikėtų stiprinti ir plėtoti gerus santykius su Rusija.

"Be jokios abejonės, NATO plėsis į Rytus. Manau, kad labai svarbu yra draugiški santykiai su Rusija", sakė ji. Rusija neturi šiame procese veto teisės, tačiau reikia veikti, jos nuomone, taip, kad tame regione, santykiuose ne tik su Rusija, bet ir su NVS valstybėmis būtų sukurta pasitikėjimo atmosfera.

A. Fuchs pabrėžė, kad, pavyzdžiui, Kaliningrado srityje yra daug aplinkos apsaugos problemų, o Lietuva šioje srityje turi didelių pasiekimų

Viešnios nuomone, tai yra geras šansas išnaudoti visus pranašumus kuriant bendrus aplinkos apsaugos projektus Kaliningrado srityje." Rusija suinteresuota, kad Lietuva padėtų ekologiniuose

Bendradarbiaus Baltijos ir Suomijos policija

Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Suomijos policijos vadovai pasirašė susitarimą dėl operatyvaus bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu bei sunkiais nusikaltimais.

Numatoma sudaryti bendras grupes sunkiems ar organizuotų grupuočių padarytiems nusikaltimams, kurie galėtų turėti sąsajų su Lietuva, Latvija, Estija ir Suomija, tirti. Glaudesniems ryšiams tarp keturių Baltijos valstybių policijos palaikyti numatyta organizuoti ir bendrus seminarus bei mokymus, kurie leistų plėtoti praktinį bendradarbiavimą tiriant tokio pobūdžio nusikaltimus.

Vilnius - tarptautinė tribūna debatams apie moterų diskriminaciją

Vilniuje įvyko tarptautinė konferencija "Lygios moterų ir vyrų galimybės demokratinėje visuomenėje. Reikjavikas - Vilnius", kurioje dalyvavo apie 600 atstovų iš 12 pasaulio šalių. Ši konferencija tęsia prieš dvejus metus Islandijos sostinėje vykusią konferenciją "Moterys ir demokratija naujojo tūkstantmečio pradžioje".

Konferencijos globėjas Lietuvos Prezidentas Valdas Adamkus sveikinimo kalboje pabrėžė, kad lygios moterų ir vyrų galimybės yra tarptautinės bendruomenės brandos rodiklis.

Pasak Prezidento, reikia skatinti visas geresnio tarpusavio supratimo paieškas. Konferencijos garbės viešnia Latvijos Prezidentė Vaira Vykė-Freiberga pagrindiniame įžanginės sesijos pranešime akcentavo, kad moterų profesiniam tobulėjimui neturi kliudyti jų biologinė lemtis gimdyti vaikus, nors ji ir labai svarbi žmonijos tolesniam egzistavimui.

Ji su pasididžiavimu priminė, kad pasiskelbusios nepriklausomomis nuo Rusijos 1918 metais, Latvija bei Estija buvo tarp pirmųjų Europos valstybių, kurios suteikė moterims teisę balsuoti ir balotiruotis rinkimuose. Kitos stiprios demokratinės Vakarų šalys, pavyzdžiui, JAV ir Kanada, visuotinę rinkimų teisę įvedė 1920 metais, tais pačiais metais kaip ir Lietuva bei dar kelios valstybės.

Tris dienas trukusioje konferencijoje surengti du plenariniai posėdžiai - "Spręstini uždaviniai ir sunkumai siekiant lyčių lygybės" ir "Prekyba moterimis: prevencija ir apsauga".

Lietuva nežino, kiek moterų ir vaikų tampa prekeivių aukomis

Lietuvoje vykusioje konferencijoje kalbėjusi Europos Komisijos darbo ir socialinių reikalų komisarė Anna Diamantopolou pranešė, kad prekybos žmonėmis aukomis Europoje kasmet tampa apie 500 tūkst. moterų ir vaikų.

Lietuvos socialinių reikalų ir darbo ministrė Vilija Blinkevičiūtė teigė negalinti pateikti oficialios statistikos, kiek Lietuvos moterų ir vaikų tampa prekeivių aukomis. Ministrė apgailestavo, kad šalyje iki šiol trūksta patikimos informacijs apie šią skaudžią problemą.

Lietuva neteko dviejų žymių meno žmonių

Šių metų birželio 16 dieną, eidamas 86-uosius metus, mirė įžymus Lietuvos kultūros, mokslo, visuomenės veikėjas, kompozitorius profesorius, habil. dr. Julius Juzeliūnas.

Birželio 15 dieną, eidamas 73-iuosius metus, po sunkios ligos mirė žymus dailininkas Vytautas Kalinauskas. 1999 metais jis buvo apdovanotas Gedimino 4 laipsnio ordinu.

(Ši Lietuvos įvykių apžvalga parengta pagal Lietuvių grįžimo į Tėvynę informacijos centro elektroniniu paštu siunčiamą informaciją)

THE BALTIC GENOCIDE - 60th ANNIVERSARY

This week Australia's Baltic communities commemorate one of the darkest chapters of their homelands' history.

On June 14, 1941, tens of thousands of innocent people from Estonia, Latvia and Lithuania were arrested in their homes and deported in cattle trucks to Siberia and other remote parts of the former Soviet Union.

The June deportations were part of an infamous policy by the communist occupiers to break the resistance of the formerly independent nations. By the mid-1950s, several hundred thousand Baltic citizens had been deported to labour camps, with many thousands dying of hunger, cold and disease.

The Baltic States were occupied by the Soviet Union from 1940 to 1991 and have never received an apology or compensation from Russia.

While the Baltic genocide is little known, even Australia felt its effects. After the war, Baltic refugees from communism (displaced persons) were chosen to spearhead the mass non-British migration that would change the face of Australia forever.

The Estonian, Latvian and Lithuanian communities in Australia are commemorating the 60th anniversary of the first mass deportations this coming Sunday, 17 June.

In Melbourne, Marija Gestautas, one of the few survivors now living in Australia, will be available for interview at Lithuanian House, 44 Errol Street, North Melbourne at 1.30 pm. Her account as a witness of mass genocide and abuse of human rights by the Soviets is heart rendering. Marija's greatest sorrow is having only seen her father for one month, when he illegally returned to Lithuania from Siberia. Marija had taken away from her the opportunity to see and feel her father's love.

The book "Lithuanian's in Arctic/ Lietuviai Arktyje" (published in 2000) records the deportation of Rasa Kazlauskaite, 2 years old, from Anyksciai, Lithuania to Altaj in 1941. Rasa died on Trofimovsk Island, Jakutia in 1942. Both her parents, Antanas and Emilija, died in exile in Sagilach, Jakutia in 1943.

These are only two examples of the horrors of the Baltic Genocide. The horrific crimes of "ethnic cleansing" perpetrated by the Soviets need to be known and discussed in the world today, a modern world in which ethnic cleansing and genocide still continue.

In this year of the Centenary of Australia's Federation, we Australians of Lithuanian descent celebrate together with all Australians the joys and hardships that

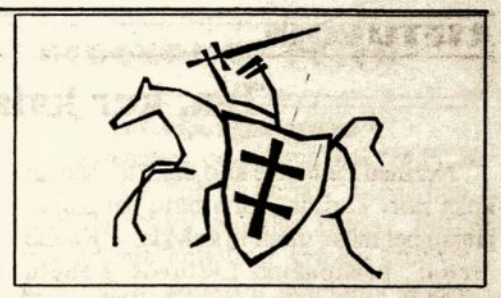

made this country what it is today. Therefore, we cannot forget one of the horrific reasons why my parent's generation came to Australia after World War II. It is not in the Australian psyche to forget.

In evaluating and remembering the human rights abuses and genocide of the Baltic peoples, we ask God to protect us all as we continue to hope and strive for a better and just world. A world where such atrocities will not become a part of our childrens futures.

Ms Birute Prasmutas
President, Australian Lithuanian Community Federal Executive
Melbourne, Australia

Australijos Lietuvių Dienos – kam, kodėl ir kokia kaina?

Algis P. Šimkus, ALF Pirmininkas

Australijos Lietuvių Fondo Taryba. Straipsnio autorius - antroj eilėj vidury.

Manau ši antraštė sukels ne vienam nusistebėjimą. Tikiuosi perskaičius šį mano pasisakymą truputį paaiškės, kodėl šie klausimai iškyla. 2000 m. ALD įvykusios Sydney praeityje. Spaudoje apie jas skaitėme įvairių aprašymų, kritikų, pagyrų ir t.t. Aš bandysiu neliesti pavienių parengimų meniškos pusės, nes tai jau atlikta geriau už mane, geriau nusimanančių. Mano šio straipsnio tikslas yra kaip tik koncentruotis antraštės klausimais – kam, kodėl? Man, buvusiam sportininkui, tikrai kelia nusivylimą, kad šių dienų sporto vadovai neįstengia suorganizuoti sportininkų, kad jie pavyzdingai, po savo klubo vėliava dalyvautų atidarymo Mišiose bei kituose paraduose. Be abejo, ne vienas vadovas pasakys, kad dabar yra kitokie laikai ir kitoks jaunimas negu praeityje. Sutinku, deja, negaliu sutikti, kad su atitinkamu vadovavimu, galbūt pareikalaujančiu didesnių pastangų, tai būtų negalima įgyvendinti. Neabejoju, kad tai atneštų didesnio pasitenkinimo ne tik publikai, vadovams, bet ir patiems sportininkams. Truputis drausmės bei įdiegimas pareigos jausmo nieko neatbaido, manau atvirkščiai, patraukia ir duoda didesnio pasitenkinimo visiems. Man sukėlė nuostabą ir nusivylimą Sydney lietuviškoji visuomenė dėl tokio menko dalyvavimo parengimuose. Tai ko mes galime tikėtis iš jaunimo?

LD atidarymas

Manau buvo geras, tinkamoje vietoje ir patalpose. Apie jį jau buvo rašyta mūsų spaudoje. Programa yra rengėjų reikalas. Manau trumpai galima apibudinti senu lietuvišku posakiu "trumpai, drūtai", duodant pasididžiavimą esant lietuviu. Deja, Sydney lietuviškos visuomenės dalyvavimas nebuvo pakankamai skaitlingas.

Teatro spektaklis

Adelaidės lietuvių teatro mėgėjų "Atžala" atvežtas spektaklis "Mindaugas" jau ne pirmą kartą LD-ose. Nors šį spektaklį buvau matęs ankstyvesnėse LD-ose, tačiau buvo įdomu palyginti pastatymą bei atliekamas roles kitų vaidintojų. Deja, manau turėjo būti didelis nusivylimas vaidintojams, nes auditorija buvo pusiau tuščia. Statistiniai duomenys nurodo, kad buvo parduota 44 bilietai. Kur gi ta Sydney lietuviška visuomenė? Nenoriu tikėti, kad ta visuomenė taip atbuko lietuviškam reikalui ir taip visiškai nesijdomautų lietuvišku teatriniu pastatymu! Australijos Lietuvių Fondas suteikė $ 1,700 paramą dekoracijų pervežimui bei kitoms išlaidoms, kurios nebuvo įtrauktos į Sydney LD apyskaitą, nors esmėje turėtų būti. Kyla klausimas, ar galima pateisinti tokias išlaidas jeigu visuomenė visiškai neįvertina šių pasišventusių žmonių darbo ir pastangų.

Literatūros ir dainos vakaras

Šis parengimas vyko Sydney Lietuvių klubo patalpose ir klausytojų atžvilgiu buvo patenkinamas, atsižvelgiant kiek dalyvavo kituose parengimuose ir kiek dalyvavo praeities LD panašiuose renginiuose. Apie patį parengimą jau buvo rašyta. Gal tik padarysiu pastabą, kad šio pobūdžio parengime nepaprastai svarbi perdavimo technika. Muzikinė dalis, bent mano nuomone buvo gera.

Dailės paroda

Manau šis parengimas daug priklauso nuo gautų eksponatų, na iš jų išdėstymo patalpose, bei kur tos patalpos randasi. Žinoma, visa tai surišta su nuomos kaina ir t.t. Esamose sąlygose manau, kad šis parengimas buvo patenkinamas. Teko dalyvauti tiktai atidaryme, kuris praėjo nusistovėjusia eiga, tą patį galima pasakyti ir apie dalyvių skaičių.

Tautodailės paroda

Mano akimis žiūrint buvo tikrai įdomu ir, sakyčiau, net unikali šio meno pademonstravimo srityje. Tik gaila, kad rengėjoms tekdavo per kelis kartus išdėstyti eksponatus, nes patalpos buvo naudojamos ir kitiems parengimams. Nepaisant viso to, parengimas buvo sėkmingas ir įdomus. Pagarba rengėjoms!

Dainų šventė

Yra savaime suprantama, kad cnorų pajėgos mažėja, nes jaunų veidų choruose mažai matosi. Pagarba tiems, kurie per ištisus dvejus metus repetuoja beveik kiekvieną savaitę, nepaisydami asmeniškų išlaidų ir laiko, kad lietuviška daina dar vis skambėtų šiame žemyne. Dainų šventės yra nepaprasta proga choristams susieiti, pabendrauti ir pasidalinti vargais bei atsiekimais ir parodyti visuomenei, kad lietuviška daina dar gyva. Grįžtu prie Dainų šventės organizacinių pasekmių. Apie dainų išpildymą bei kai kurias problemas buvo rašyta. Tačiau vėl tenka nustebti mažu klausytojų skaičiumi. Parduota 194 bilietai ir iš to nemažas procentas iš kitur atvykusiems tautiečiams. Manau dažnai yra didesni skaičiai klausytojų pavienių chorų metiniuose koncertuose. Choristai repetuoja beveik kas savaitę ir jiems nėra sunku atvykti į repeticijas vakarais, kad lietuviška daina Australijoje vis dar skambėtų pagal jų išgales. Vis dėlto negaliu iškęsti nepareikšdamas savo nuomonės kai kuriais aspektais. Antai, dr. Antanas Stepanas savo apmąstymuose siūlo ieškoti naujų įvairenybių choram, nes jo nuomone, dainų šventės pasidariusios šabloniškos ir t.t, o dainų išpildymas, ypatingai kai kurių pavienių chorų esąs per daug silpnas, kad Jam suteiktų pakankamo pasigėrėjimo. Jis teigė, kad jam išreiškus ankstyvesnę nuomonę lyg ir nebepridera atsilankyti ir dainų šventėje rašė nebuvęs. Gaila!

Gerbiu savo seno prieteliaus dažnai išreikštas nuomones visuomeninėje veikloje, deja, nesutinku su jo nuomone šiuos reikalu! Dainų šventė yra dainų šventė! Tokios yra rengiamos ir Lietuvoje, tik žinoma, kitokio pajėgumo. Ten dalyvauja dideli skaičiai chorų ir pavienių choristų pasirodymų nėra. Čia Australijoje yra visiškai kitokia situacija. Manau, kad kaip tik yra prasminga pasirodyti pavieniam choram ką jie gali pasiekti nepaprastai ribotais choristų skaičiais ir net dažnai balsų kokybe. Daugelis iš mūsų dainuojame, kad mėgstame lietuvišką dainą, nebūtinai turėdami kokybinius balsus, na ir tam, kad lietuviška daina nebūtų čia užmiršta. Jeigu mes norime pasiklausyti aukšto lygio muzikinių veikalų, turime pakankamai progų pasiklausyti įvairių vietinių ir iš kitur apsilankančių profesionalių vienetų. Mūsų chorai negali lygintis su tokiais vienetais. Sutinku, kad tobulumo reikia siekti, bet reikalinga atsižvelgti į esamą realybę ir viską įvertinti tos realybės šešėlyje.

Štai šio parengimo finansiniai rezultatai. Salės nuoma $2,805. Choristų vakarienės išlaidos $ 3,624. Pridėjus kitas smulkesnes išlaidas, susidaro bendra suma $ 7,489. Gi pajamos sudaro $ 3,567 sumą, kuri net nepadengia choristų vakarienės. Taigi, bendras parengimo rezultatas – nuostolis $ 3,922. Keliu klausimą, kaip galima pateisinti tokio stambumo išlaidas vakarienei, kuri buvo puiki puota? Manau buvo galima apsieiti kukliau esamose sąlygose. Kas nors nuostolius turi padengti!

Tautinių šokių šventė

Šis parengimas paprastai sutraukia didžiausią žiūrovų skaičių, taip buvo ir šį kartą. Deja, toli gražu ne tiek kiek galėjo būti. Bilietų parduota 340. Atsižvelgiant kiek buvo žiūrovų iš kitų vietovių, vėl tenka klausti, kurgi ta

Nukelta į 7 psl.

ALD metu vykusioje lietuviškų mokyklų mokytojų konferencijoje. Iš kairės: Emilija Dryžienė, Rūta Sankauskienė (Adelaidė), vos matosi Ruta Steponavičiutė-Cusach, Birutė Gailiutė-Liebich, Loreta Čižauskaitė-Tigani (Geelongas), Jadvyga Viliūnienė, Jadvyga Dambrauskienė (Sydnėjus), Rita Mačiulaitienė, Dalia Didžienė (Melburnas), tuščia kedė - Fausto Sadausko (Melbournas). **Genovaitės Kazokienės nuotr.**

Ten, kur kalami milijonai

Nežinau Lietuvoje kito objekto, nebent koks nors karinis, kuris būtų saugomas labiau nei mūsų monetų kalykla, - "Kauno dienai" prisipažino Lietuvos monetų kalyklos direktorius Jonas Valatka. - Ji saugoma ne blogiau nei atominė elektrinė, kurioje jau nekart buvau.

Centus palikome seife

...Gelsvų plytų sienos, metalinės tvoros, durys ir daugybė vaizdo kamerų. Praėjus pro metalines duris, apsaugos darbuotojams parodžius pažymėjimus ir užmetus žvilgsnį į pilną monitorių apsaugos kambarį, reikėjo įveikti metalo detektorių. Pasigirdo šaižus garsas. Kaip vėliau įmonės rinkodaros ir gamybos koordinavimo padalinio vadovas Rimantas Juodka prasitarė, kad kitose patalpose metalo detektoriai užfiksuoja metalinę parkerio plunksną ir net adatą.

- Užeikite į kambarėlį ir į seifą pasidėkite visus metalinius daiktus. Ir visas metalines monetas, - pakvietęs į vidų ir parodęs seifukus paaiškino apsaugos darbuotojas. Tai buvo tik pirmoji apsaugos zona. Beje, pasak monetų kalyklos vadovybės, įmonės apsauga pavaldi Lietuvos bankui. Priminsime, kad monetų kalyklos steigėjas - Lietuvos bankas.

Ankstyvieji Lietuvos valstybės metaliniai pinigai buvo pailgos formos sidabro lydiniai: nuo XII amžiaus - mažosios lietuviškos kapos (apie 107 g), verte lygios pusei Rygos markės, o nuo XIV amžiaus - didžiosios lietuviškos kapos (apie 180 g), atitinkančios 80 Prahos grašių. Tai buvo stambūs piniginiai vienetai. Smulkiems atsiskaitymams iki lietuviškų monetų atsiradimo buvo plačiai naudojamos mažesnės vertės sidabro monetos - Prahos grašiai.

Gali išrengti iki paskutinio siūlo

Monetų kalyklos darbuotojai turi specialias magnetines korteles, kurios vieniems leidžia patekti tik į kelias patalpas, kitiems - į keliolika, o tretiems - į dar daugiau. Žurnalistai buvo įleisti taip pat toli gražu ne į visas patalpas. Net ir be fotoaparato.

- Tačiau ir aš be specialios komisijos leidimo negaliu patekti į monetų kalyklos seifus, - nusišypsojo direktorius, kurį, kaip ir kitus valdininkus, tikrino narkologijos specialistai, kriminalistai bei kitos oficialios institucijos. Prieš patekdami į šią darbovietę buvo tikrinami ir eiliniai darbininkai, į vieną vietą pretendavo 10 žmonių.

- Pas mus nėra narkomanų, svaigalų, o gera apsaugos sistema užkerta kelią įvairiems nemalonumams, - "Kauno dienai" sakė kalyklos direktorius Jonas Valatka.

- Per dešimt mano darbo metų nebuvo nė vieno incidento, kad kuris nors darbuotojas bandytų išsinešti nors vieną monetą, - į provokuojantį klausimą iškart atsakė Rimantas Juodka. - Jei reikia, darbuotojai išrengiami iki paskutinio siūlo. Be to, monetų kalyklos apsaugoje dirba ir moterys, kurios atskirame kambaryje gali patikrinti kalyklos darbuotojas.

Kalykloje įrengta "valgyklėlė" - atskira patalpa, kurioje darbuotojai mikrobangų krosnelėje gali pasišildyti maistą, čia pat yra ir šaldytuvas, tualetas. Tvarkingoje ir griežtai saugojamoje monetų kalykloje darbuotojai be baimės gali palikti savo daiktus ar darbo įrankius - vagysčių nepasitaikė.

Rašytinių šaltinių apie lietuviškų monetų atsiradimo pradžią nėra, tačiau pagal aptiktas monetas sprendžiama, kad jos pradėtos kaldinti Lietuvą valdant Didžiajam kunigaikščiui Algirdui (1345-1377). Šios sidabrinės monetos iš pradžių buvo kaldinamos iš sidabro skardos gabalėlių, vėliau - iš sidabro vielos. Daugelyje jų Vytis, Gedimino stulpai ir kiti ženklai, kurie ir dabar vaizduojami Lietuvos valstybės monetose. Taisyklingos formos, su įrašais lotyniškais rašmenimis europietiškos sidabrinės monetos - denarai, pusgrašiai, grašiai (?) - Vilniaus kalykloje pradėtos kalti Lietuvą valdant Didžiajam kunigaikščiui Aleksandrui (1492-1506). Datuotos monetos pradėtos leisti 1508 m., valdant Didžiajam kunigaikščiui Žygimantui Senajam (1506-1544).

Zlotai laimėjo

- Iš pradžių dirbti buvo nelengva, mums padėjo specialistai iš Anglijos, - sakė kalyklos direktoriaus pavaduotojas gamybai ir technikai Saulius Vaitiekūnas. - Tačiau gana greitai perpratome darbo vingrybes, išmokėme naudotis kelis milijonus litų kainuojančia įranga, graviravimo technika ir darbo kokybe bei technologija niekuo nenusileidžiame Vakarų šalių kalykloms.

Monetų kalyklos vadovai didžiuodamiesi parodė raštą, kurį atsiuntė JAV specialistai, labai teigiamai įvertinę lietuvių darbą. Amerikiečiai išdidžiai visam pasauliui teigia, kad jų monetos - pačios geriausios. Lietuvos monetų kalykla priklauso tarptautinei pasaulio kalyklų organizacijai, vienijančiai apie 40 narių. Pasaulyje vyksta įvairūs monetų, medalių darbo kokybės, technologijos, dizaino konkursai. Paskutinį kokybės konkursą laimėjo 2 zlotų vertės lenkų moneta.

Beje, savo monetų kalyklos neturi estai (kaldino Suomijoje, o dabar paskelbė konkursą, kuriame dalyvauja ir lietuviai), latviai (kaldina Vokietijoje), armėnai, kirgizai, tadžikai, gruzinai, baltarusiai (tiesa, šioje šalyje nėra monetų).

Lietuviškų monetų kalykla suklestėjo Žygimanto Augusto (1544-1572) valdymo laikotarpiu. Buvo naudojama pažangi technologija, kaldinamos daugelio tipų monetos - denarai (trijų nominalų), grašiai (šešių nominalų), o nuo 1547 m., ir pirmosios auksinės lietuviškos monetos - dukatai, arba florinai (dviejų nominalų). Ypač daug monetų buvo kaldinama XVII amžiuje Vilniaus ir Kauno kalyklose, tačiau 1666 metais jos buvo uždarytos.

1918 m. atkūrus Lietuvos valstybę ir 1922 m. spalio 2 dieną į apyvartą išleidus lietuvišką piniginį vienetą - litą, pradėta kaldinti ir monetas. 1925, 1936 ir 1938 metų laidos monetos buvo kaldinamos Kauno "Spindulio" spaustuvės rūsyje įrengtoje monetų kalykloje.

Monetos laukė per naktį

- Kaldiname ne tik apyvartines, bet ir progines monetas, medalius, vyriausybinius padovanojimus, miestų garbės piliečių, savivaldybių, merų bei kitus ženklus, - išdidžiai demonstruodamas kalykloje įsteigtą monetų muziejų teigė Rimantas Juodka. - Štai bendras darbo projektas su vokiečiais - auksinė 10 litų vertės pasaulyje mažiausia moneta. Birželio mėnesį išleisime jau antrą šių monetų partiją.

Proginės monetos kaldinamos iš vario, nikelių lydinių, sidabro (925 prabos), aukso.

Pasak R.Juodkos, auksinė 10 litų ir mažiausia pasaulyje moneta buvo labai populiari, ir 1500 vienetų Lietuvoje (2500 - Vokietijoje) buvo išgraibstyta akimirksniu. Ypatingą paklausą turėjo ir auksinė 100 litų vertės Vytauto moneta. Oficiali Lietuvos banko kaina buvo 500 litų, tačiau norintys įsigyti šią monetą žmonės prie banko laukė per naktį. 4000 monetų parduota labai greitai. Beje, juodojoje rinkoje jos kaina buvo išaugusi iki 1000 litų.

- Per metus pagaminame po 4 progines monetas. Ypač populiarios monetos skirtos sportui: Sidnėjaus, Atlantos olimpinėms žaidynėms. Greičiausiai išperkamos ir populiariausios 4000 vienetų monetų serijos, - aiškino R.Juodka.

1990 metais atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, lietuviškos 1991 metų laidos monetos buvo nukaldintos Birmingeme, Anglijoje. Valstybinė įmonė Lietuvos monetų kalykla nuo 1992 metų pradėjo kaldinti 1, 2 ir 5 centų lietuviškas apyvartines monetas. 1997 metais nukaltos naujo pavyzdžio 10, 20 ir 50 centų monetos, o nuo 1998 metų - naujo pavyzdžio 1, 2 ir 5 litų monetos.

1 cento moneta: aliuminio ir magnio lydinys, skersmuo 18,75 mm, masė 0,83 g, 2 centų: aliuminio ir magnio lydinys, skersmuo 21,75 mm, masė - 1,12 g, 5 centų: aliuminio ir magnio lydinys, skersmuo - 24,40 mm, masė - 1,40 g, 10 centų: vario, cinko, nikelio lydinys, skersmuo 17 mm, masė 2,60 g, 20 centų: vario, cinko, nikelio lydinys, skersmuo 20,50 mm, masė - 4,80 g, 50 centų: vario, cinko, nikelio lydinys, skersmuo - 23 mm, masė - 6 g, 1 lito: vario ir nikelio lydinys, skersmuo 22,30 mm, masė - 6,25 g, 2 litų: monetos centrinė dalis - vario nikelio lydinys, išorinė - vario, nikelio, aliuminio lydinys, skersmuo - 25 mm, masė - 7,50 g, 5 litų: centrinė dalis - vario, aliuminio, nikelio lydinys, išorinė - vario, nikelio lydinys, skersmuo - 27,50 mm, masė - 10,10 g

Aukso medalis verslo partneriui

- Pats brangiausias užsakymas - iš Lietuvos Prezidentūros, - "Kauno dienai" pripažino marketingo ir gamybos koordinavimo padalinio vadovas R.Juodka. - Tai vyriausybiniai apdovanojimai, o tiksliau - aukščiausias valstybinis apdovanojimas - Vytauto laipsnio ordinas.

Tačiau iš aukso, sidabro bei emalio gaminamo Vytauto ordino kainos R.Juodka nenurodė, išsisukdamas priminimu, kad prieš karą vyriausybiniai apdovanojimai buvo gaminami Šveicarijoje, o per 9 metus monetų kalykla pagamino daugiau nei 100 skirtingo dizaino medalių. Beje, Rimantas Juodka prasitarė, kad pats brangiausias privatus vienetinis užsakymas buvo iš Latvijos. Vienos Latvijos bendrovės vadovas savo verslo partneriui padovanojo 51 mm skersmens ir 99 gramų svorio medalį iš aukso. Įspūdingas Lietuvos monetų kalyklos kūrinys latviui kainavo daugiau nei 15000 litų.

("Kauno diena")

DAUG SUŽINOSI SKAITYDAMAS "MŪSŲ PASTOGĘ"

Pijušo Dulkelės nuotykiai

Dulkė ir jo miela kaimynė
Šiandien sėdi abu kine,
Jie kartais kai susitinka,
Eina kur tik jiems patinka.
Pijus vaišina draugužę,
Paspragintais kukurūzais.

Lyg siaubingame romane,
Viršugalvy plaukai stojas,
Stebint žėrintį ekraną,
Su labai piktais "koubojais"
Pijus gi lyg nieko dėtas,
Stebi profilį Loretos...

Iki vartų palydėta,
Dulkę švelniai pamylavus,
Vėl jo nosį išbučiavo,
Pasistiepusi Loreta.
Ir "labanakt" sušnabždėjus
Link namelio sau nuėjo...

"Traukia mane ta Loreta
Lyg labai stiprus magnetas,
Aš tik neįsivaizduoju,
Mano nosį kam bučiuoja.
Kodėl ji netenka ūpo
Kai bandau atkišti lūpas?"

Stasio Montvido eilės ir piešiniai

Nepažįsta uniformuoto pono

Gerbiamos Redaktorės, *MP* Nr. 24, 1 psl. po nuotrauka nurodyta: "Iš kairės: Juozas Keršaitis, kpt. Lolita Kalėdienė, Antanas Kramilius. O kas gi tas ketvirtas iš kairės uniformuotas ponas?

Vytas V.
Engadynė, NSW

NUO REDAKCIJOS: **Pakartojame praėjusiam numeryje skelbtą nuotrauką su teisingu parašu. Po minėjimo Sydnėjaus Lietuvių Namuose. Iš kairės: Juozas Keršaitis, kpt. Lolita Kalėdienė, Dan Kalėda, Antanas Kramilius.**

Lėtos Kramilienės nuotr.

Kardinolai

Skaitant "Mūsų pastogės" Nr.24 susidaro įspūdis, kad pirmasis Lietuvos Kardinolas buvo Vincentas Sladkevičius. Mano turimomis žiniomis Lietuvai priskiriami šie kardinolai:

Frydrichas Jogailaitis (1468-1503),

Jurgis Radvila, kurį popiežius Grigalius XIII 1583 m gruodžio 14 d. nominavo Šventosios Romos Bažnyčios kardinolu, o sekančių metų kovo 4 d. Jurgiui Radvilai ir nuncijui Alberto Bolognetti iškilmingai kardinolų biretas Vilniaus katedroje uždėjo karalius Steponas Batoras.

Kitas karališkosios dinastijos narys, kardinolo kepurę nešiojęs labai trumpai ir vėliau ją iškeitęs į karaliaus karūną, buvo Jonas Kazimieras Vaza (1609-1672).

Vilniaus pašonėje 1928 m. gimė, Vilniaus jėzuitų gimnazijoje mokėsi ir 1985 m. kardinolų kolegijos nariu tapo Vroclavo arkivyskupas Henrykas Gulbinoviczius. Na, šio gal ir nedėkime į savus sąrašus?

Su pagarba. **Algis Bučinskas**
Picton, NSW

"Laimingų Naujųjų Metų"

Kokių? O, pagaliau ar žinome, kada iš tikrųjų jie prasideda?

Romėnų kalendoriniai metai turėjo tik 10 mėnesių, užtat ir dvyliktasis vadinasi dešimtuoju – decembr, išlikusių po imperatorių Augusto ir Juliaus, nugriebusių dienas savo mėnesiams iš dienomis riebių dešimties mėnesių.

Krikščionys (popiežiai), matydami istoriją per savo tikėjimo vėžes, taip patobulino tą kalendorių, kad vakarų ir rytų krikščionybės Kalėdas švenčia su dviejų savaičių skirtumu, ortodoksai - sausio pradžioje.

Tačiau judaistikos atžala – krikščionybė, paniekino savo pirmtakės kalendorių ir Dievo Sūnaus laiką atskyrė nuo Dievo Tėvo laiko... kuriam priskaičiuojami 5761-ri metai, prasidedą apie rugsėjo 20-tą.

Kiniečiams N. Metai prasideda sausio 25-tą ir 2001-ji jiems yra 4698-ji.

Indai, įsileidę vakarų kultūrą, neišsižadėjo savosios senovės; jiems 2001-ji yra 4001-ji.

Lietuviai nebuvo ištikimi savo kultūringumui, reiktų manyti, net dukart. Iki krikščionybės įvedimo jie laiką skaičiavo kartu su Bizantija; jei vis dar laikytumės šio kalendoriaus, tai šiandien rašytume 7509-jų datą. Vienok mūsų kultūrinis amžius yra kur kas senesnis; jei laikytumės lietuviškojo žodžio amžiaus, kuriam prancūzų kalbininkas Anton Meillet 1926 (ar pan.) metais skyrė 10,000 metų brandą, tai pridėję dar apie 75-ris metus ir juos suapvalinę, kaip tai padarė indai, galėtume džiaugtis 10,000 metų turtu!

Na, o musulmonai, nepaisydami jokių ankstesnių visuomeniškųjų astronomų, garsiai ir giežtai tiki, jų 1379-tų metų tikslumu.

Protesto ženklan...

"Mūsų Pastogės" Nr. 24 tilpusiame straipsnyje/aprašyme "Sydnėjuje prisiminta gen. Plechavičius ir prasilenkta su tiesa. Cituoju: "Rengėjai...ir kartu apgailestauja, kad tarp susirinkusiųjų nesimatė Lietuvos karininkų sūnų ir...". Turiu pabrėžti tarp minėjime dalyvavusių mačiau Vytenį Šliogerį, Vytautą Patašių, Kęstutį Protą ir, pažvelgęs į veidrodį, save patį. Jie visi garbingų, jau amžinybės iškeliavusių, Lietuvos Kariuomenės karininkų sūnūs, kurie minėjiman atvyko ne tik pagerbti dabartinius ir Vietinės Rinktinės karius, bet tuo pačiu pakartotinai atiduoti pagarbą savo tėveliams. (Galbūt buvo ir kitų, bet aš nesu linkęs eiti minėjiman "po salę dairytis").

Jaučiu, kad citatoj minėta " Mūsų Pastogės" informacija (remiantis straipsnio parašu) yra tiesioginiai mūsų, o kartu netiesioginiai mūsų tėvelių, Lietuvos Kariuomenės karininkų įžeidimas ir ignoravimas.

Teodoras J. Rotcas
Fairfield, NSW

Mielieji tolimojo žemyno Bičiuliai,

Džiaugiamės, kad birželio 15-ąją Utenos "Saulės" gimnazijoje - dvyliktokų išleistuvės. Dar labiau džiugu, kad keturiems iš jų galime įteikti gerbiamojo rėmėjo Kazimiero Butkaus skirtas pinigines dovanas, kurios jiems labai pravers pradedant studijas universitetuose. Gimnazijos vardu reiškiame nuoširdžiausią padėką ponui Kazimierui Butkui, gyvenančiam 88 John street CABRAMATTA, NSW 2166, Australia, taip pat rūpestingajai poniai Isoldai Poželaitei-Davis, AM, perdavusiai šią paramą ir nuolat besirūpinančiai Utenos ir visos Lietuvos moksleivija. Linkime visiems Jums kuo geriausios sveikatos, Dievo palaimos ir pačių gražiausių dienų!

Nuoširdžiai- **gimnazijos vardu**
direktorius
Valentinas Eismantas
Utena

Tuo tarpu Australijos čiabuviams antropologija priskyrė 60,000 metų būvį ir tuo Australijos juodoji rasė ypatingai didžiuojasi.

Tačiau šių metų sausio pradžioje žiniasklaida paskelbė apie Mungžmogų, kurio skeletas prieš dvidešimt metų buvo rastas prie Mung ežero ir atitinka jo "žmonos" skeletui, rastam netoliese prieš 40 metų. Šis žmogus, kaip aš supratau, nieko nesiskiria nuo "modernaus žmogaus", tik nesuprantu kokio – čiabuvio ar kaukaziečio; Mung žmogui duodama 40,000 metų branda.

O koks būtų Dievo laikas žemėje... pagal kurį turėtų pildytis šventųjų raštų pranašystės?

Elena Lomsargienė
Adelaide

Atviras laiškas p. Žemaitienei.

Skaitydamas "Mūsų Pastogės" Nr. 23 "Mes ne tinginiai" randu ir kaltinimus mums, Australijoje gyvenantiems lietuviams. Kiek skaičiau "Pastogę", neradau, kad mes kaltintume Lietuvos lietuvius tinginiavimu. Visame pasaulyje rasi darbščių ir tinginių. Ir Australijoje yra tokių, tėvai darbštūs, jaunimas, kurie nesuranda darbo pradeda narkotikus vartoti ką padarysi.

Ponia Žemaitienė rašo, kad atvažiuojančių japonų ar kiniečių visi subėga priimti mielai. Aš japonų tai negirdėjau, kad apsistotų gyventi Australijoje, kiniečių – dažnai. Bet ponia Žemaitienė nežino, kaip juos traktuoja tie jų giminės. Kiniečiai, kurie seniai čia gyvena , naujai atvykusius savo tautiečius paverčia vergais, kurie turi dirbti tik už maistą, pvz. siuvyklose. Nemokėdami angliškai, naujieji negali pasiskųsti, o jų giminės gąsdina, kad išsiųs atgal į Kiniją. Prabėga daug laiko, kol valdžia apie tai sužino.

Buvo laikai, kai galėjai iš Lietuvos kraujo gimines išsikviesti gyventi Australijoje; turi surasti darbą, duoti dvejiems metams garantiją kad išlaikysi. Žodžiu, turi būti "turtingas dėdė". Lietuviai dažniausiai atvyksta 3 mėnesiams kaip turistai; Jeigu giminės Australijoje išpirko jiems kelionę, tai ir prižiūrėjo. Mes neturime teisės tų lietuvių pasilaikyti Australijoje. Mes esame bejėgiai.

Lankydamasis Lietuvoje esu pagelbėjęs giminėms, tas tvarkoj. Pagelbėjau ir ne giminėms; įteikiau vienam draugeliui dolerių, kad turėtų kyšiui duoti stodamas į universitetą. Girdėjau, kad jis baigęs mediciną dirba prie kariuomenės. Man įdomu būtų matyti, kaip mane Lietuvoje traktuotų, jeigu dolerių neturėčiau.

Ponia Žemaitienė rašo, kad mes iš gero gyvenimo pasikeitėme. Esame pasikeitę, bet ne iš gero gyvenimo.

Tiesa, dėl ruginio samagono, tai nepatarčiau jo gerti. Aš palaikau kampaniją prieš jį. Ruginį samagoną gerti negerai, skrandį naktį pradeda skaudėti. Geriausias samagonas iš bulvių arba iš kviečių.

Sudiev **ValentinasKutas**
Shortland, NSW

Kas juokauja, ilgiau gyvena

Gerbiamieji, p. A. Kramilius "M.P." Nr. 21 rašo, kad "piktos burnos" nepagrįstai jį šmeižia. Nors reikalas rimtas, bet jis nepraranda jumoro ir kviečia kritikus jį asmeniškai sutikti ir nebijoti - jis nesąs raguotas ir, pasižiūrėjęs į veidrodį, ragų nematė. To dar neužtenka p. Kramilius. Turėtumėte nusiauti batus ir parodyti kojas, kad jos normalios ir nėra skeltos. (Juokauju).

Kas juokauja – ilgiau gyvena. Tą pastebėjo mokslininkai. Kada žmogus juokiasi – kūnas pagamina tam tikrus chemikalus, kurie prailgina gyvenimą. Gyvas pavyzdys – tai žinomas juokdarys Bob Hope, kuris jau gerokai pervirto 90 metų. Arba George Burns, kuris ar sulaukė 100 metų, ar buvo arti to – neprisimenu. Jei nebūtų rūkęs cigarų ir neragavęs *Martini* kasdien, gal būtų ilgiau gyvenęs.

Su p. Kramiliumi esame pažįstami jau daug metų, nors tik per laiškus ir telefoną. Užtai gerai ir sugyvenate, manau, kas nors pasakys. Turėjau ir finansinių reikalų, kai jo pastangomis buvo pastatytas paminklas ramovėnui E.Rašymui Rookwood kapinėse. Atsiskaitė iki cento pateisinamaisiais dokumentais.

Kaip aš matau,- tai talentingas ir neišsemiamos energijos žmogus. Turbūt nebuvo nei vieno "M.P." numerio, kuriame nebūtų minimas jo vardas, ar tai bažnyčioje, susirinkimuose ar kieno nors laidotuvėse. Jis visur – kaip Šventa Dvasia. Linkiu tokiu likti ir toliau.

Su pagarba **A. Malinauskas**
North Perth ,Vic

Padėka Australijos lietuviams

Ponia Isolda Poželaitė – Davis, AM yra gerai žinoma Lietuvoje. Nuo Atgimimo pradžios ji aplankė daugiau kaip 100 mokyklų, vedė seminarus, pamokas. Ponia Isolda remia Lietuvos mokyklas mokymo priemonėmis, konsultuoja mokinius ir nuolat ieško mokyklų rėmėjų.

Mūsų bičiulio Kazimiero Butkaus dėka, p. Isoldai Poželaitei – Davis AM tarpininkaujant, modernizuotas gimnazijos informatikos kabinetas. Iš esmės atnaujinti 10 kompiuterių. Su turėta kompiuterine technika (486 tipo) negalėjome tinkamai perteikti visos reikalingos informatikos ugdymo medžiagos. Daugelyje mokyklos kompiuterių nėra techninių sąlygų instaliuoti reikalingus programų paketus. Atnaujinus 10 kompiuterių iki Pentium III lygio, labai pagerėjo darbo sąlygos. Moksleiviai, naudodami informacines – komunikacines technologijas, kuria įdomius skaidrių ciklus, kompiuterinius referatus, Internet'o svetaines. Pritaikę programavimo sugebėjimus, gimnazistai kuria ir kompiuterines mokomąsias programas bei testus. Visa sukaupta medžiaga skiriama įvairių mokomųjų dalykų (dailės, istorijos, anglų k., muzikos ir kt.) dėstymo metodų tobulinimui, ją mokytojai – dalykininkai naudoja savo pamokose kompiuterių klasėje ar mokyklos skaitykloje.

Gimnazijoje yra lokalus kompiuterinis tinklas ir vis plečiamas Internet'as, kuris šiuo metu įrengtas kompiuterių klasėse. Bibliotekoje, mokytojų kambaryje, raštinėje bei Šiaulių anglų kalbos mokytojų asociacijos Centro bibliotekoje (ji įkurta Juliaus Janonio gimnazijoje), kur renkasi ne tik Šiaulių miesto ir apskrities mokytojai, bet ir studentai. Tai pasiekta tik mūsų rėmėjų - p. Isoldos Poželaitės – Davis, AM ir p. Kazimiero Butkaus – dėka.

Gimnazijoje šiuo matu mokosi apie 800 moksleivių. 300–ams jų atnaujintame informatikos kabinete nuolat vyksta informatikos pamokos. Moksleiviai aktyviai dalyvauja miesto ir zonos informatikos olimpiadose (šiais metais laimėtos prizinės vietos – gimnazistai A. Špečkauskas, 2(10) c. kl., ir M. Trimonis, 3(11) d. kl., -III-ji vieta), respublikiniuose forumuose (KTU informatikos forumas, M. Trimonis ir P. Leščinskas, 3(11) d kl. Gimnazistai, - II-ji vieta). Antrokai (dešimtokai) gimnazistai Gintaras Pelenis ir Marius Barys įsteigė miesto Kompiuterininkų Mėgėjų Klubą (KMK), kuriam priklauso beveik 50 narių (35 iš jų yra kitų miestų mokyklų moksleiviai).

Be to, vesti informatikos pamokų į šį kabinetą ateina greta esančios "Santarvės" vidurinės mokyklos mokytojai.

Po pamokų visa gimnazijos bendruomenė naudojasi kabinete esančia kompiuterine technika, ruošia medžiagą įvairiems projektams.

Šis laikotarpis gana sudėtingas Lietuvos švietimui, tad mes esame labai dėkingi mūsų tėvynainiams – Australijos lietuviams, iš kurių gauname labai didelę paramą, be kurios daug ką negalėtume padaryti.

Nuoširdžiai dėkojame poniai Isoldai Poželaitei – Davis, AM, ponui Kazimierui Butkui ir visiems kitiems, nes dovanota naujausia technika mums ir mūsų mokinimas atveria langą į pasaulio lobynus.

Vilma Narkienė, Nijolė Bračkienė,
Gintaras Šaparnis
Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos informatikos mokytojai

SPORTAS ir SPORTININKAI

Australijos krepšinio žvaigždėms lietuviai - seni pažįstami

Rita Baltušytė

Tęsinys. Pradžia MP Nr.24

Tęsiame pokalbį su garsiaisiais Australijoje krepšininkais tėvu ir sūnumi Lindsay ir Andrew Gaze

- Ar jūs esate kada nors susipykę ar bent susiginčyję su tėvu dėl krepšinio, kaip žaidėjas su treneriu?

- Ne, mes abu nesunkaus būdo, neįsitempę žmonės. Antra vertus, jo treniravimo stilius toks, kad leidžia kuo daugiau pasireikšti žaidėjams, jis nėra koks rėkiantis, besikoliojantis treneris ir todėl konfrontacijai tiesiog nelabai lieka vietos. Žinoma, nuomonių skirtumų pasitaiko, bet mes jas aptariame ir dienos pabaigoje tu supranti, kad buvai neteisus. Žaidėjai visuomet turi progą išsakyti savo nuomonę, bet aišku, galutinis sprendimas priklauso treneriui.

- Kad ir nedaug turite laisvalaikio, vis dėlto, kaip jį leidžiate?

- Kaip jau minėjau, namuose būdamas nieko neveikiu, tausoju jėgas. Žaidžiu su vaikais, visi mėgstam pažaisti su šunimi Bonny, tai su kažkuo maišytas labradoras, jai jau dešimt metų. Kai krepšinio sezonas būdavo žiemą, vasarą labai daug laiko praleisdavome pajūryje. Iš tikrųjų pramogoms laiko nelabai lieka. Aš taip daug laiko praleidžiu toli nuo namų. Ypač ilgos ir varginančios užsienio kelionės, juk Australija taip toli nuo visur... Ir netgi, kai žaidžiame savo nacionalinėje lygoje, turime labai toli važiuoti, rungtynės vyksta įvairiose šalies vietose. Tai grįžęs aš nieko nenoriu, tik pabūti namuose, atsipalaiduoti, pailsėti... Tai man geriausios atostogos.

- Ar mėgstate kiną, ar daug žiūrite televizorių?

- Taip, labai mėgstu filmus. Turėdami tris mažus vaikus, negalime sau leisti dažnai eiti į kiną, tai daugiausia nuomuojame arba pasiskoliname iš draugų video juostas. (Andrew mėgstamiausias filmas "Jerry Maguire". Per televiziją daugiausia žiūriu žinias. Žinot, mes baigiam treniruotę pusę septynių, kol nusiprausi, kol parvažiuoji namo, nori tik paikėti ir jau laikas miegoti.

- Kokia iš jūsų aplankytų šalių patiko labiausiai?

- Man patinka visos šalys. Iš tiesų nėra šalies, apie kurią aš pasakyčiau, kad ten buvo tikrai blogai, žinoma, vienose patinka labiau, kitose mažiau. Aš turėjau progos žaisti Graikijoje, žaidžiau Italijoje, žaidžiau Jungtinėse Valstijose NBA, aš netgi ėjau į universitetą Amerikoje. Mes daug keliaujame ir su Australijos komanda. Kadangi esame arti Azijos, teko nemažai laiko praleisti tame kontinente. Kadangi pasaulis toks įvairus, manau, kad kiekvienoje šalyje rasi ką nors puikaus. O svarbiausia: visur gerai, bet namie geriausia.

- Koks jūsų mėgstamiausias patiekalas?

- Aš labai mėgstu itališką virtuvę, visokios pastos. Kai gyvenau Italijoje, pripratau ir pradėjau vertinti itališkus valgius.

- Tai gal ir jūsų mėgstamiausias vynas – itališkas?

Ne, aš negeriu ne tik vyno, bet ir alaus, apskritai jokio alkoholio. Ta prasme esu nuobodus žaidėjas... Bandau žiūrėti savo sveikatą.

- Ką manote apie lietuvius?

Lietuvius aš pažįstu labai seniai, per lietuvių bendruomenę čia, Australijoje. Lietuviai, kurie čia atvyko šeštajame dešimtmetyje, buvo krepšinio pionieriai Australijoje. Jie rengdavo savo rungtynes, ir pirmavo Australijos krepšinyje.

Atsimenu vaikystėje žaisdamas krepšinį su berniukais, kurie kalbėjo su keistu akcentu, klausdavau, iš kur jie, ir kai jie atsakydavo "Iš Lietuvos", klausdavau savo tėvelio, kur ta Lietuva, o jis man pasakodavo, kad to krašto nėra žemėlapyje, nes dabar tai Sovietų sąjungos dalis.

Tačiau aš visuomet žinojau apie Lietuvą, kadangi taip daug žmonių didžiavosi, kad jie iš Lietuvos, niekados nė vienas nepasakė, kad jis iš Sovietų Sąjungos. Ir aš manau, kad dabartiniu metu Australijos ir Lietuvos krepšinis turi daug bendra.

Aš manau, kad per metų metus australai stengiasi įsisavinti jų žaidimo stilių, daug ką tiesiog kopijuoja. Mes daug iš jų išmokome. Na, o 1996 ir 2000-siais Lietuva tapo mūsų Nemezidė, kai Atlantoje ir Sidnėjuje sumušė mus kovoje už bronzos medalį. Bet per šituos šešerius ar aštuonerius metus lietuvių komandos buvo atvykusios į Australiją, mes turėjome progos pažinti jų žaidėjus, jų trenerius, mes labai juos gerbiame ir palaikome labai gerus santykius su daugybe žaidėjų. Ne tik aš, bet apskritai.

- Kokie jūsų ateities planai? Po Sidnėjaus olimpiados žiniasklaidoje buvo skelbta, kad žadate pasitraukti iš krepšinio...

- Man tridešimt penkeri metai, aš penkis kartus dalyvavau olimpinėse žaidynėse, dabar, manau, atėjo laikas suteikti galimybę pasireikšti kitiems jauniems australams žaidėjams. Man ilgai priklausė svarbus vaidmuo Australijos rinktinėje, manau, kad ir kiti žmonės nusipelno tokio šanso. Aš labai dėkingas už man tekusį patyrimą ir tikiuosi ir toliau būti kaip nors susijęs su krepšiniu, tik nemanau, kad man tiktų ir toliau atstovauti

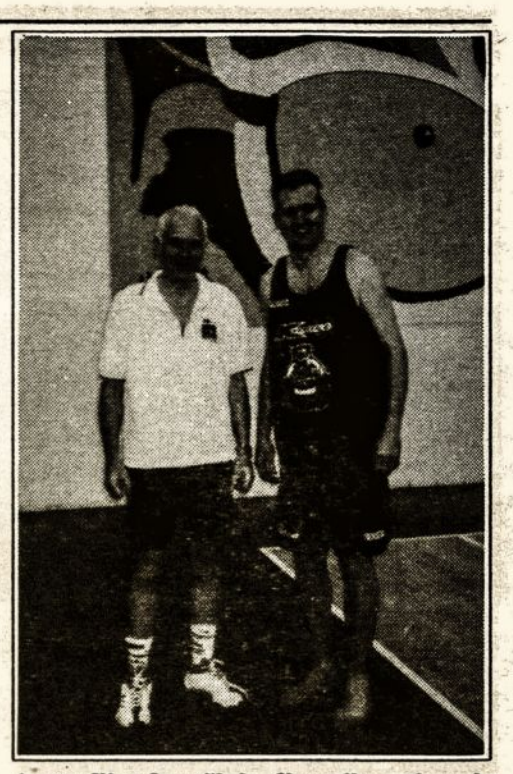

Australijos krepšinio dinastija - tėvas ir sūnus Lindsay ir Andrew Gaze po treniruotės Melbourne Tigers treniruočių krepšinio salėje Ritos Baltušytės nuotr.

Australijos rinktinę.

Dar prieš Sidnėjaus olimpiadą, kuri jam buvo penktoji, trisdešimt penkerių metų Gaze-sūnus buvo pareiškęs, kad daugiau tarptautinėse varžybose jis Australijai nebeatstovaus, na, nebent, susidarytų tikrai katastrofiška padėtis... Po olimpiados jo atvaizdas pradėjo šmėsčioti tarp naujų Septintojo televizijos kanalo (turėjusio išimtines olimpiados transliavimo teises) įvaizdžių, taip pat jis pasirodė klipe apie pagalbos vaikams telefono liniją.

(bus daugiau)

(Čia spausdinama medžiaga kiek kitokioje formoje buvo skelbta žurnale "Krepšinis")

Alė Liubinienė

Avietė ir likęs gyvenimas

Tęsinys, pradžia *MP* Nr. 1-24

Šventasis Petrai... Ačiū tau už pagalbą kur tu suteikei mūsų šeimai... Ačiū tau už davimą man drąsos, kada ji man buvo reikalinga... Nebesirūpink su mumis daugiau... Padėk kitiems pabėgėliams, kurie yra didesniam pavojuje," akis įbedus į dangų, aš meldžiaus į Jį.

Sekančią naktį mes sustojome pas ūkininką. Vokietė ūkininkė priėmė mus miegoti baltinių skalbykloje. Vėliau atnešė mums išvirus šiltos sriubos ir šviežiai keptos duonos vakarienei, o jos vyras padėjo mano tėvui patepti vežimo ratus. Kai vokietė išėjo, aš už jos nugaros parodžiau jai liežuvį. "Atsimink, Ale, kad yra daug daugiau gerų vokiečių negu blogų," mane bobutė išbarė piktai.

MANO PIRMA STOVYKLA

Aš daugiau nebemačiau Švento Petro. Buvau tikra, kad jis išklausė mano prašymo ir dabar padėjo kitiems pabėgėliams, kurie buvo didesniam pavojuje negu mes. Nors danguje švietė skaidri saulė, rudens oras buvo šaltas. Keletą dienų vėliau mus sustabdė vokiečių patruliai. Jie liepė tėvui pasukti arklius į šalutinį kelią. Šitas siauras keliukas buvo tiesus, bet vaizdingas. Iš abiejų pusių augo eilė beržų, lyg kokia garbės sargyba. Jų nulinkusios šakos, vėjuj pūstelėjus siūbavo, man primindamos tėvų miške. Gale kelio stovėjo didžiuliai ūkio pastatai, daug daug didesni už mūsų. Visi buvo nudažyti baltai ir atrodė tvarkingi ir švarūs. Aš negalėjau atspėti kurie pastatai priklausė gyvuliams ir kuriuose gyveno patys šeimininkai. Niekada nebuvau mačius tokio tvarkingo ūkio Lietuvoje. Kai mes priartėjom prie pastatų, mus pasitiko kiti kareiviai, kurie pasuko mūsų arklius į lauką, užpakalyje jų. Ten radome pievą aptvertą spygliuotom vielom. Žvilgtelėjau į tėvą, kuris sėdėjo susirūpinęs šalia manęs. Jo veidas staiga išbalo, kai pamatė tenai begales kitų žmonių, vaikštinėjant apie vežimus. Mano mintyse pradėjo grįžti baisūs atsiminimai. Apėmė baimė, nes praeityje buvau daug girdėjus pasakojimų apie vokiečių lagerius, kur žmonės buvo uždaryti ir niekas jų daugiau nebematė. Kada įvažiavom į lagerį, uniformuotas kareivis parodė kur pasistatyti ratus. Mes sustojom šalia vežimo, kur jauna moteris savo glėbyje, tyliai niūniuodama, supo verkiantį kūdikį, bandydama nuraminti, o jos vyras ir mažas berniukas šėrė arklį. Neužilgo privažiavo kitas vežimas ir sustojo kitoje pusėje mūsų. Tie žmonės buvo vyresni už mano tėvus, o aš buvau keletą metų jaunesnė už jų dukrą. Stovykloje ėjo visokiausi gandai. Žmonės metėsi į paniką. "Jie mus atiduos rusams... Jie atskirs nuo šeimų visus jaunus vyrus ir moteris... Jie atims vaikus ir išveš į Vokietiją... Jie mus sušaudys..." girdėjau visur kur beslankinėjau. Mūsų bobutė laisvai kalbėjo vokiškai ir buvo nepakeičiamas žmogus mums. Ji vertėjavo ir atsakinėjo klausimus už mus, kiekvieną kartą kai mes turėjom sunkumų išsiaiškinti su vokiečių kareiviais ar valdininkais. "Galite gauti karštos, virtos sriubos prie galo daržinės. Tik atsineškit savo lėkštes," bobutė nugirdo praeinantį kareivį. Mama ir aš pasiėmėm kibirą ir abi nusekėm pagal minią. Po valandos stovėjimo eilėje, aš pagaliau užuodžiau sriubą ir galėjau matyti iš kur žmonės nešėsi ją atgal. Tai buvo toks pats vežimas su dideliu kaminu, kokį aš buvau mačiusi daug kartų prieš tai vokiečių ir rusų gurguolėse. Daržovių sriuba kvepėjo kopūstais, bet jos skonis buvo kitoks negu prie kurio aš buvau pripratus. Bet nežiūrint to mes visi džiaugėmės, pripildydami savo pilvus su šiltu maistu po tokio ilgo laiko.

Saulei nusileidus, mums buvo įsakyta palikti arklius ir vežimus ir eiti miegoti į vieną iš ūkio pastatų."Jeigu rasim ką nors vežime laike nakties, jis bus vietoje sušaudytas," vokiečių kareiviai vaikščiojo aplinkui, pakartotinai įspėdami visus. Mūsų šeima pateko į karvių tvartą, kuris jau buvo pilnas pabėgėlių. Vietos tvarto šone, kur buvo laikomi šiaudai, jau nebebuvo. Ten žmonės barėsi ir pešėsi. Mūsų šeima rado mažą, tuščią vietelę tarp šiaudų ir gyvulių. Mes skubiai pasiklojom gūnias ir atsigulėm ant jų, užimdami vietą sau. Staiga išgirdau šliuksint ir kažkas šilto užkrito ant mano veido. Kvapas buvo aiškus, aš žinojau kas tai buvo. Mama nustūmė karvę į šoną ir nuvaliusi mano veidą liepė vėl atsigulti, bet aš piktai ir tvirtai atsisakiau. "Ale, dabar jau yra saugu. Ten buvo tik karvės šūdas, kurį aš tau nuvaliau. Tu nustok barusis su manimi ir eik miegoti." "Ne, mama... Ne... Aš negulsiu..." aš rėkiau jai atgal. Po kurio laiko sušalau ir pasidariau mieguista. Karvė irgi jau gulėjo. Ji atrodė šilta ir minkšta, primindama man Avietę. O gal ji ir yra Avietė, aš save raminau prisiglausdama prie jos. Ir taip padėjus galvą ant jos šilto, minkšto pilvo, aš užmigau.

Kitą rytą, tvarte, visi kasėsi įniršę iš paskutiniųjų. "Šitie šiaudai yra pilni utėlių ir blakių. Nežinau kaip mes jų nusikratysim," mama susiraukus nudejavo. Mes tam lageryje buvome uždaryti keletą dienų. Kiekvieną rytą ji kruopščiai plušo, gaudydama ir mušdama mūsų utėles ir blakes, bet jai karas nesisekė. Vabzdžiai laimėjo veisdamies toliau, o ant mūsų kūnų atsirado naujos žaizdos nuo kasymosi. Žmonės šitam lageryje pasidarė labai neramūs, kas dieną daugėjo gąsdinantys gandai. Tarp žmonių vaikštinėjo kunigas, prašydamas motinų pasidalinti savo vaikais su bevaikėmis moterimis. Aš niekaip negalėjau suprasti kodėl jis tą darė.

Vieną popietę mano abu tėvai pasipylė ašarose. Aš stebėjau verkšlenančią mamą įsivyniojant rūkytą kumpį iš ryšulio. Nupjovusi gabalą jo, ji pradingo tarp žmonių. Po kurio laiko ji grįžo su vokiečių kareivio uniformos švarku su kepure ir dejuodama prašė tėvo juos užsivilkus nešioti. Sekantį rytą mums pranešė, kad tik moterys su mažais vaikais, seni žmonės ir invalidai vyrai bus leisti išvažiuoti iš tos stovyklos. Pasilikusieji bus paimti į vokiečių darbo batalionus. Dabar aš supratau kodėl mano tėvai vakar pilni baimės ašarojo. Aš taip pat atsiminiau kunigo prašymus motinoms, pasidalyti savo vaikais su bevaikėmis. Lageryje pakilo sumišimas. Pasipylė ašaroti atsisveikinimai. Vyrai buvo atskirti nuo savo šeimų, jaunos bevaikės moterys nuo savo mylimųjų. Kai kuriems iš jų, tai buvo paskutinis atsisveikinimas, nes daug jų žuvo, vienas kito daugiau nebepamatydami. Mano mama nesutiko dalintis nei su vienu savo vaiku. Ji sėdėjo ant vežimo ir saugojo mano brolį ir seserį. Mano bobutė sėdėjo iš kitos pusės jų. Vokiečių kareivio uniformoje, užsimaukšlinęs jų kepurę, tėvas dabar važiavo sėdėdamas šalia manęs. "Ale, jei tave kas nors paklaustų kas toks aš esu, sakyk, kad aš esu geras 'Wehrmachto' kareivis, paleistas atostogoms iš rytų fronto dėl sužeidimo mūšyje su rusais," jis sušnibždėjo man į ausį, parodydamas man savo kairę ranką be dviejų pirštų.

(bus daugiau)

Australijos Lietuvių Dienos – kam, kodėl ir kokia kaina?

Atkelta iš 3 psl.

Sydney lietuviškoji visuomenė buvo?

Buvo malonu matyti, kad buvo stengtasi paįvairinti šį spektaklį, įtraukiant lietuviškų vestuvių pagrindinę temą vakaro eigoje. Suprantama, kad nėra lengva visa tai koordinuoti per vieną repeticiją ir manau, kad žiūrovai visa tai pilnai supranta ir įvertina. Deja, vėl negaliu sutikti su dr. Antano Stepano apmąstymuose išreikštomis mintimis, kad masinis šokių atlikimas nėra įdomus, nes nėra pakankamai gerai atliktas, o be to dažnai patys šokiai esą skirtingai interpretuojami pavienių grupių. Mano akimis žiūrint, čia ir yra grožis, kuomet visa tai galima stebėti ir matyti skirtumą ne tik interpretacijoje, bet ir šokimo kokybėje tarp grupių. Aš čia jų nevertinsiu, manau patys žiūrovai tai atliko. Tikrai buvo malonu stebėti mūsų atžalyną – mūsų bendruomenės ateitį.

Tačiau negaliu prabėgti nepaminėjęs parengimo išlaidų. Viena iš tų, tai $ 5,599 suma techniniams reikalams kurie, kaip suprantu, pagrinde apšvietimas. Bendras finansinis rezultatas šio parengimo – nuostolis $ 2,480. Manau, kad esamose sąlygose, yra sunku pateisinti minėtas išlaidas apšvietimui, nesileidžiant į diskusiją apie buvusių šviesų efektyvumą? Manau, kad esamose sąlygose būtų pakankamai efektinga turėti truputį pritemdymo ir prožektoriumi akcentuoti pagrindinį veiksmą. Manau, kad tai būtų pakankamai efektinga, nes mūsų tautiniai rūbai yra tikrai efektingi bendram vaizdui. Mes turime skaitytis su realybe, nes nuostolius kam nors reikia padengti.

Naujųjų Metų balius

Apyskaita rodo 480 parduotų bilietų. Parengime dalyvavau, nors neskaičiavau dalyvių. Tai malonumo parengimas užbaigiant LD. Individualios nuotaikos dažniausiai priklauso nuo kompanijos, nors bendra atmosfera turi taip pat didelės įtakos. Tai pabendravimas su seniai pažįstamais, prieteliais, bei naujomis pažintimis, pasitinkant Naujus Metus. Tačiau vėl reikia sakyti, kad Sydney tautiečių dalyvavimas nebuvo gausus. Jeigu atsižvelgsime, kad dalyvavo apie šimtinę Jaunimo Kongreso dalyvių, nors nėra visiškai aišku ar jie yra įskaičiuojami į parduotų bilietų skaičių. Taip pat manau, kad bent apie 150 dalyvių buvo iš kitur atvykusių. Tenka pastebėti, kad sportininkų kaip ir nesimatė, nes jie, kaip suprantu, sutiko Naujuosius Metus Sydney Lietuvių klube, tačiau sportininkai neatsisakė $ 2,000 paramos iš LD rengėjų bendro katilo, kuris efektingai yra Australijos Lietuvių Fondo, nes bendras LD finansinis rezultatas bus turbūt virš $ 11,000 nuostolio.

Taigi pažvelgus į visą LD eigą bei dalyvių skaičių parengimuose, kyla klausimas, kam gi yra rengiamos LD jeigu rengiančio miesto tautiečių didelė dalis į parengimus neatsilanko. Pasiteisinimų nugirsta įvairių, kaip: parengimai per vėlai. Transporto problemos vakarais ir t.t. Atvirai pasakius, tai skamba nelabai įtikinančiai. Štai pavyzdys - choristai, kurių daugelis yra vyresnio amžiaus ir jiems nėra per sunku lankyti repeticijas, dažniausiai vakarais ir beveik kas savaitę, dvejus metus. Deja atrodo, kad kai kuriem tautiečiams pasidaro per sunku ar neparanku atvykti, galima sakyti, į vienkartinius tokio pobūdžio parengimus per dvejus metus. Tuo pačiu reikia pastebėti, kad buvo visa eilė tautiečių atvykusių iš kitų vietovių, kurie su savo transporto priemonėmis pajėgė surasti parengimų vietas, bei kaip į jas nuvykti svetimame mieste. Kyla klausimas, nejaugi yra tiek daug mūsų lietuviškosios visuomenės taip surambėjusios lietuviškiems reikalams?

Tikrai gaila pastebėti, kad vieni nei sąmoningai neateina į kai kuriuos parengimus, nes jų nuomone, parengimų kokybė esanti per silpna, ar ne jų skoniui, kiti transporto sumetimais, dar kiti kad laikas nepatogus ir t.t. Toliau kai kuriuose LD apmąstymuose teigiama, kad viskas per daug sukimšta ir nėra palikto laiko apžiūrėti miesto įžymybių, pasismaguriauti kitur ir t.t. Tai tiesa! Bet aš norėčiau paklausti, kodėl mes suvažiavome į šiuos "Lietuviškus Atlaidus?" Ar ne tam, kad galėtume pasižiūrėti ir įvertinti meninius atsiekimus mūsų meninių pajėgų tokioje riboto dydžio bendruomenėje? Savo dalyvavimu paskatiname, kad šie pasišventę žmonės nenuleistų rankų ir nepavargtų, bet toliau reikštųsi ir dirbtų, tuo palaikydami mūsų kultūrinį gyvastingumą čia, Australijoje. Jeigu nori apžiūrėti miesto įžymybes, pasmaguriauti ir t.t. tai visuomet galima pratęsti apsilankymo laiką. Prie gerų norų viską galime įvykdyti!

Bendrai kalbant, aš nemanau, kad šiose LD buvo mažesni skaičiai iš kitur atvykusių tautiečių negu praėjusiose LD. Tačiau vietinių Sydney tautiečių atsilankymas parengimuose buvo tikrai menkas! Tuo tarpu kai kurių parengimų išlaidos buvo tikrai didelės ir, mano nuomone, nepateisinamos esamose sąlygose. Rengėjams jau laikas suprasti, kad sudarytas išlaidas turi kas nors padengti ir viskas turi būti organizuojama atsakingai, atsižvelgiant į bendruomenės pajėgumą. Negalime gyventi svajonėse ir fiktyvioje realybėje! Peršasi mintis, kad kai kurių parengimų vadovai praėjusiose LD į šias realybes visiškai nekreipė dėmesio ir neprisiėmė jokios atsakomybės jausmo šioje srityje, bet gana laisvai elgėsi su finansais. Žiūrint iš šalies ir lyginant su praeities LD pavienių parengimų išlaidomis, neatrodytų, kad buvo išvystyta atitinkama komiteto kontrolė išlaidų srityje kai kuriems parengimams. Aš nenoriu tikėti, kad organizacinis komitetas nebūtų turėjęs atatinkamos bendros sąmatos ir visiškai nenumatė finansinių pasekmių, nors kaip jau minėta, Sydney tautiečių žiūrovų skaičiai parengimuose buvo apgailėtini. Taigi rezultate, LD finansinė pasekmė atnešė gana didelius nuostolius.

Išsivyščius tokiai situacijai, atrodo, kad Australijos Lietuvių Fondui teks nepageidautina rolė: išvystyti atitinkamą kontrolę LD biudžetuose, nes Fondui esmėje atitenka finansinė atsakomybė už parengimų pasekmes. Fondas išduoda beprocentines paskolas LD komitetams susidariusioms išlaidoms padengti, prieš gaunant pajamas iš parengimų. Taigi, jeigu tos pajamos yra per menkos, o išlaidos per didelės, rengimo komitetas nebeturi iš ko grąžinti paskolos. ALF neša moralinę atsakomybę prieš visą AL bendruomenę už tinkamai panaudotus, labai ribotus finansinius išteklius. Na, o be to, ALF valdybos turi įstatyminę atsakomybę kam ir kaip pinigai buvo išduoti, kaip jie buvo panaudoti ir kokia buvo vykdoma kontrolė jų naudojime.

Deja, pažvelgus į parėjusių LD pasekmes, tenka rimtai susimąstyti ir labai kritiškai pažvelgti į ateities veiklą šioje sityje, kad nebepasikartotų tokios pasekmės! Gaila, visa tai skamba labai biurokratiškai iš ALF pusės, deja, Fondo valdyba neša nuolatinę moralinę ir teisinę atsakomybę už Fondo ribotų išteklių prasmingą panaudojimą.

Algis P. Simkus
ALF Pirmininkas

Atvyksta "Pynimėlis" – šokėjai, dainininkai, muzikantai iš Lietuvos!

Panevėžio dainų ir šokių ansamblis "Pynimėlis"

Turbūt visi dar prisimena dainų ir šokių ansamblį "Pynimėlis", kuris aplankė Australiją 1998 metais. Jaunieji šokėjai taip nuoširdžiai šoko, dainininkai dainavo ir muzikantai grojo, jog sužavėjo iki širdies gelmių vietinius lietuvius ir gailėjosi tie, kurie negalėjo atvykti į ansamblio pasirodymus. Nuo to laiko palaikome užsimezgusią draugystę su grupės vadovais ir vaikais, kurie greitai laikui bėgant, išaugo ir tapo jaunuoliais. Šaunusis "Pynimėlis" gyvuoja, repetuoja, koncertuoja ir atstovauja Panevėžio miestą Lietuvoje. Šis gražus dainų ir šokių ansamblis žinomas ir garsus ne tik Lietuvoje, bet ir už ribų. "Pynimėlis" reprezentuoja Lietuvą daugelyje užsienio valstybių. Ansamblis dalyvauja įvairių šalių folkloro festivaliuose, o nuo 1995 metų kasmet vyksta į koncertines keliones bei dalyvauja įvairiuose konkursuose, iškovodamas pirmąsias vietas. "Pynimėlis" pasirodė Latvijoje, Estijoje, Lenkijoje, Olandijoje ir Anglijoje, kur du metus iš eilės 1996 ir 1997 metais "Langelono" konkursuose užėmė III vietas. Ansamblis koncertavo Ukrainoje, Rusijoje, Turkijoje, Belgijoje, Vengrijoje, Čekijoje, Vokietijoje, net Tunise, o 1999 metais "Contonigros" konkurse Ispanijoje laimėjo IV vietą. Sekančiais metais Prancūzijoje "Dijono" konkurse laimėjo III vietą.

"Pynimėlio" ansamblio artistai – tikrai puikūs ambasadoriai, garsiną tėvynės vardą už jos ribų. Lietuvoje 2000 metais "Pynimėlis" laimėjo geriausio jaunimo dainų ir šokių ansamblio vardą ir prizą "Aukso paukštė". Tai dėka tikrų liaudies meno mylėtojų, gabių ir atsidavusių ansamblio vadovų ir nenuilstančių šokį, dainą ir muziką mylinčių ansamblio vaikų.

Į ansamblį priimami vaikai nuo 6 metų amžiaus. Jie daug metų mokomi dainavimo, muzikos ir šokio meno, supažindinami su lietuvių liaudies papročiais ir folkloru. Ansamblio repertuaras sudarytas iš autentiškų ir stilizuotų lietuvių liaudies dainų ir šokių, taip pat ir iš specialiai "Pynimėliui" choreografų sukurtų šokių bei kompozitorių parašytos muzikos.

Panevėžio dainų ir šokių ansamblis "Pynimėlis" atvyksta į Australiją šių metų birželio 27 dieną. Sutikime "Pynimėlį" svetingai ir atvykime į jų koncertus. (Žiūr. skelbimą. 8 psl. RED)

Laukiame visų.

Dalia Didžienė

AUKOS Australijos Lietuvių Fondui

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

$25 – dr. G.Kazokienė, dr. A.Viliūnas, P. Andriukaitis. $50 – B.&G. Kymantai ($340) atminti Petronėlės Sabaliauskaitės-Tverijonienės 40-sias mirties metines. $20 – A. & J. Šimkai ($545) a.a. V. Neverausko prisiminimui. $ 20 – J.Balčiūnas ($2,790) a.a. J.Rubo prisiminimui. $ 20 – J.Balčiūnas ($2,810) a.a.V. Neverausko prisiminimui. $10 – B. Prašmutaitė ($275) a.a. J.Rubo prisiminimui. $ 10 – B. Prašmutaitė ($285) a.a. V.Neverausko prisiminimui. $5,000 – Palikimas a.a. Aleksandras Jakštas (QLD).

Valdybos vardu dėkoju už aukas
Audrius Balbata
A.L. Fondo iždininkas

Padėka

Socialinės Globos Moterų draugija Melbourne dėkoja paaukojusioms Lietuvos vaikams - našlaičiams paremti:

p. R.Rakūnienei	$100.00
p. M.Birietienei	$ 50.00
p. RV. Račiūnienei	$ 50.00

Ačiū

Soc. G. Moterų d-ja Melbourne

Visi užsienio lietuviai kviečiami į
III Pasaulio lietuvių dainų šventę
2002 m. liepos 4-7 dienomis Vilniuje.
Informaciją teikia Darius Polikaitis, 7318 Ticonderoga Rd., Downers Grove, IL 60516 USA, tel.: 1 630 241 0074; fax: 1 630 241 0075, e-mail: klpolikaitis@ att.net

Lietuvių kultūrinės veiklos tęstinumas Australijoje

mūsų visų reikalas

Remkime Australijos Lietuvių Fondą – aukos atleidžiamos nuo pajamų mokesčio (Tax deductable)

Naudokite pavadinimą anglų kalboje – **Australian Lithuanian Foundation Inc. 44 - 50 Errol St., North Melbourne, Vic. 3051.**

Turint klausimų, galite skambinti Algui Šimkui **tel. (03) 9578 4319.**

Birutė Aleknaitė

Įvertindami **Birutės Aleknaitės** ilgametį darbą ir labai svarbų įnašą atliekant chorvedės pareigas Sydney Lietuvių "Dainos" choras rengia jai

PAGERBIMO IR ATSISVEIKINIMO VAKARIENĘ,

kuri įvyks š.m. liepos mėn 6 d., 19.30 val. Sydney Lietuvių klube, Bankstown.

Organizacijos ir pavieniai asmenys kviečiami dalyvauti.

Vakarienės kaina $ 20.

Bilietus prašome užsisakyti klube tel. 9708 1414 ne vėliau kaip iki birželio 29 d.

Dėl smulkesnės informacijos prašau skambinti Giedriui Dryžai tel. 9869 1636 arba Kęstučiui Protui tel. 9649 7314

"Dainos" choro valdyba

Valstybės šventė Sydnėjuje

Pranešame, kad Valstybės šventės minėjimas Sydnėjuje įvyks š.m. liepos mėn. 8 d. šia tvarka:

11.30 pamaldos Lidcombe bažnyčioje. Organizacijos prašomos dalyvauti organizuotai su savo vėliavomis.

2.00 val. p.p. Sydnėjaus Lietuvių klubo auditorijoje įvyks minėjimas.

Programoje poeto Juozo Almio Jūragio paskaita ir meninė dalis, kurioje dalyvaus jaunimas, vyresnieji ir Sydnėjaus lietuvių choras "Daina"

ALB Sydnėjaus Apylinkės Valdyba

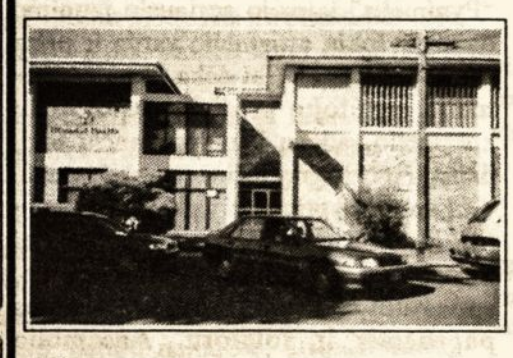

PARODA SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBE

Iki liepos 1 d. vakaro, Sydnėjaus lietuvių klubo svetainėje šalia baro kasdien veikia paroda

"Trėmimų prisiminimų vaizdai".

Prieš 60 metų prasidėjusias lietuvių deportacijas į Sovietų Sąjungos platybes matysime nuotraukose, žemėlapiuose, spaudos ištraukose ir plakatuose, parodančiuose sunkų pažemintų tremtinių gyvenimą.

Kviečiame visus tautiečius ir mūsų nelietuvius draugus tą parodą aplankyti ir prisiminti prieš 60 metų prasidėjusius mūsų krašto gyventojų skaudžius įvykius.

Rengėjai

"Pynimėlio" koncertai Australijoje

Canberroje – šeštadienį, birželio 30 d., 1.30 val. p. p.
Folk Dance Hall, 114 Maitland St, Hackett (prie Lietuvių būstinės).
Sydnejuje – sekmadienį, liepos 1 d., 2.30 val. p. p.
Lietuvių namuose, 16-18 East Terrace, Bankstown.
Adelaidėje – sekmadienį, liepos 8 d. 2.00 val. p. p.
Lietuvių namuose, 6 Eastry St, Norwood.
Geelonge – šeštadienį, liepos 14 d. 3.00 val. p. p.
Lietuvių namuose, Beauford Ave, Bell Post Hill.
Melbourne – sekmadienį, liepos 15 d. 1.30 val. p. p.
Lietuvių namuose, 44 Errol St, North Melbourne.
(Ansamblio CV žiūr. 3 psl.)

KOVAS
FUN NIGHT

Join us for a great night
7th July 2001
Starting at 7pm
Entry $10.00
At
40B Fiddens Wharf Road,
Killara, 2071
Light entertainment will be
Provided by the Committee Boys
There will be two lucky door prizes.
Food and Drinks will be available.
Special activities will also be run on the night

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16 – 18 East Terrace, BANKSTOW NSW 2200
(P.O. BOX 205, BANKSTOWN NSW 1885)
Telf.: **9708 1414** Fax: **9796 4962**
www.lithuanianclub.org.au

Savaitės dienomis nuo 4.00 val.
Šeštadieniais ir sekmadieniais bei šventadieniais nuo 12.00 val.
ANTRADIENIAIS UŽDARYTA

LIEPOS 15 d. 1.00 val.

KERMOŠIUS

Organizacijos ir pavieniai prekiautojai
Iš anksto pradėkite ruoštis tos dienos prekybai
UŽSISAKYKITE KLUBE PREKYSTALIUS

Rugpiūčio 12 d
LITERATŪRINĖ POPIETĖ

Sekmadieniais LINKSMOJI VALANDA
Nuo 5.00 iki 6.00 val. – GĖRIMAI PUSE KAINOS

NARIAI PRAŠOM UŽSIMOKĖTI METINĮ NARIO MOKESTĮ

Narių ir svečių informacijai.

Susipažinimo popietė su "Pynimėliu" Sydnėjuje

Visus kviečiame susipažinti su "Pynimėliu" – geriausiu jaunimo ansambliu iš Lietuvos!

Liepos 6 d., penktadienį, 2 val. po pietų Melbourno Lietuvių Namuose, 44 Errol St, N. Melbourne, ruošiama labai įdomi popietė su turininga programa. "Pynimėlis" prisistatys šokiais, dainomis, muzika. Savo šokiais prisijungs Melbourno "Gintariečiai", "Malūnėlis" ir mažieji "Gintarėliai".

Įėjimas – tik $ 10,-
Vaikams, jaunesniems 13 metų - $5,-
Būsite pavaišinti užkandžiais, kava, pyragais.
Atvykite, laukiame visų.

Rengėjai

VAKARIENĖ SU "PYNIMĖLIU" MELBOURNE

Š.m. liepos 1 d. sekmadienį Lietuvių klube Bankstowne **po "Pynimėlio" koncerto ruošiama vakarienė**. Norintieji dalyvauti prašome iki birželio 27 d. skambinti Aldonai Stasiunaitienei tel. 9638 6204 arba Onutei Kapočienei tel. 9724 9749. Vakarienės kaina $15.

Rengėjai

AR JAU SUMOKĖJAI "MŪSŲ PASTOGĖS" PRENUMERATĄ?

Aukos "Mūsų Pastogei"

S.Montvidas	NSW	$20.00
V.Tarvey	NSW	$25.00
M.Vilkaitienė	ACT	$20.00
A.Grikepelis	VIC	$45.00
J.Šimaitis	NSW	$50.00
L.Šilas	VIC	$100.00

Nuoširdus ačiū visiems aukotojams

"Mūsų Pastogės" administracija

Laikinai einanti pareigas redaktorė Dita Svaldenytė

Mūsų Pastogė
AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY
Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.
Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga
Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.
Tel.: (02) 9790 2319, Faksas: (02) 9790 3233, E-mail: mpastoge@bigpond.com
Tinklapis: www.users.bigpond.com/mpastoge
Redaktorė Rita Baltušytė
Redakcinė kolegija: Antanas Laukaitis, Kęstutis Protas, Vytenis Šliogeris
Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi.
Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Spausdinamuose rašiniuose reiškiama nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos ir leidėjų nuomone
Prenumerata metams $55. Užsienyje paprastu paštu - $65. N.Zelandijoje oro paštu $80. Užsienyje oro paštu - $110.